



עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצת עיר

מן המניין

מס' 16/18

מיום 2/7/18

ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 16/18
שהתקיימה ביום שני 2/7/18 באולם המליאה

הישיבה נפתחה בשעה 18:42.

משתתפים:

ראש העיר	-	עו"ד יעלה מקליס
סגן ראש העיר	-	אלי גרינמן
חבר מועצה	-	ורדי בושרי
חבר מועצה	-	עו"ד הדר מימון
חבר מועצה	-	משה לוי
נכנס בשעה 19:00	-	שמואל רוטמן
חבר מועצה	-	גד מילר
חבר מועצה	-	אמנון סעד
חבר מועצה	-	בן ציון רזניק
חבר מועצה	-	נתן בז'ה
חברת מועצה	-	דורית חגי
חבר מועצה	-	יצחק פינקר

חסרים:

חבר מועצה	-	ערן קקון
חבר מועצה	-	יוסי בן דוד
חבר מועצה	-	עוזי מאיר

סגל:

מנכ"לית העירייה	-	שירה דקל כץ
גזבר העירייה	-	גל לניאדו
יועמ"ש	-	עו"ד רוני חלמיש

על סדר היום:

1. **דבר ראש העיר.**
2. **דיווח ודיון בדוח הכספי הרבעוני ל 31.12.2017**
מצ"ל:
הדוח הכספי השנתי במתכונת הרבעונית ל 31.12.2017. ניתוח גזבר העירייה לדו"ח. פרוטוקול ועדת כספים בנושא וניתוח הדוח ע"י יו"ר הוועדה. דברי הסבר נוספים: גל לניאדו, גזבר העירייה.
3. **אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש)**
מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות המפורטים ברשימה המצורפת (ארנונה, ביוב ומים) לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש). ועדת ההנחות של העירייה דנה בחובות אלה בישיבתה מיום 30.4.18 והמליצה למחקם, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס למחיקת חובות ובהתאם לכללים שנקבעו על ידי מועצת העיר למצוי הליכי גבייה. בעבר הסמכות למחיקת חובות הייתה נתונה למשרד הפנים. לאחר הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות. העירייה פעלה כנגד כל הנישומים ש"חובותיהם מפורטים בטבלה המצ"ב בהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו מוצו הליכי הגבייה ונקיטה בהליכי גבייה נוספים לא צפויים להניב תועלת כלשהי לעירייה.
לכל המקרים נערכה על פי נוהל ועדת ההנחות חקירה כלכלית וניתנה חוות דעת משפטית עם המלצה למחיקה על ידי עורך/ת הדין שטיפל/ה בתיק הגבייה.
מצ"ל: טבלה מסומנת כנספח מס' 1. פרוטוקול ועדת ההנחות מיום 30.4.18 (ללא פרטים מזהים של הנישומים). ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים לחובות במשרדי מחלקת הגבייה, אצל הגב' סמדר חכם, בתיאום מראש.
4. **אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש)**
מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות המפורטים ברשימה המצורפת (ארנונה, ביוב ומים) לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש). ועדת ההנחות של העירייה דנה בחובות אלה בישיבתה מיום 8.11.17 והמליצה למחקם, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס למחיקת חובות ובהתאם לכללים שנקבעו על ידי מועצת העיר למצוי הליכי גבייה.
בעבר הסמכות למחיקת חובות הייתה נתונה למשרד הפנים. לאחר הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות. העירייה פעלה כנגד כל הנישומים ש"חובותיהם מפורטים בטבלה המצ"ב בהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו מוצו הליכי הגבייה ונקיטה בהליכי גבייה נוספים לא צפויים להניב תועלת כלשהי לעירייה.
לכל המקרים נערכה על פי נוהל ועדת ההנחות חקירה כלכלית וניתנה חוות דעת משפטית עם המלצה למחיקה על ידי עורך/ת הדין שטיפל/ה בתיק הגבייה. מצ"ל: טבלה מסומנת כנספח מס' 2. פרוטוקול ועדת ההנחות מיום 8.11.17 (ללא פרטים מזהים של הנישומים).
ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים לחובות במשרדי מחלקת הגבייה, אצל הגב' סמדר חכם, בתיאום מראש.
5. **אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש)**
מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות על פי הסכמי הפשרה, כמפורט ברשימה המצורפת. ועדת ההנחות של העירייה דנה בהסכמי הפשרה הנ"ל בישיבתה מיום 30.4.18 והמליצה לאשרם, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס להסכמי פשרה.
בעבר הסמכות למחיקת חובות ולאישור הסכמי פשרה הייתה נתונה למשרד הפנים. לאחר הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר הסכמי פשרה הכוללים מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות.
העירייה פעלה כנגד כל הנישומים ש"חובותיהם מפורטים בטבלה המצ"ב בהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו לאור מצב כלכלי של הנישומים ו/או טענות משפטיות שהועלו על ידם, נקיטה בהליכי גבייה נוספים אינה עשויה להניב פרי וקיימת המלצה להגעה להסכם הפשרה על ידי עורך הדין שטיפל/ה בתיק הגבייה.
מצ"ל: טבלה מסומנת כנספח מס' 3.
פרוטוקול ועדת ההנחות מיום 30.4.18 (ללא פרטים מזהים של הנישומים).
ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים לחובות במשרדי מחלקת הגבייה, אצל הגב' סמדר חכם, בתיאום מראש.

- 6. אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש)**
מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות על פי הסכמי הפשרה, כמפורט ברשימה המצורפת. ועדת ההנחות של העירייה דנה בהסכמי הפשרה הנ"ל בישיבתה מיום 8.11.17 והמליצה לאשרם, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס להסכמי פשרה. בעבר הסמכות למחיקת חובות ולאישור הסכמי פשרה הייתה נתונה למשרד הפנים. לאחר הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר הסכמי פשרה הכוללים מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות. העירייה פעלה כנגד כל הנישומים ש"חובותיהם מפורטים בטבלה המצ"ב בהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו לאור מצב כלכלי של הנישומים ו/או טענות משפטיות שהועלו על ידם, נקיטה בהליכי גבייה נוספים אינה עשויה להניב פרי וקיימת המלצה להגעה להסכם הפשרה על ידי עורך הדין שטיפל/ה בתיק הגבייה. מצ"ל: טבלה מסומנת כנספח מס' 4. פרוטוקול ועדת ההנחות מיום 8.11.17 (ללא פרטים מזהים של הנישומים). ניתן לעיין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים לחובות במשרדי מחלקת הגבייה, אצל הגב' סמדר חכם, בתיאום מראש.
- 7. שונות.**
- 8. שוק רמז - דיון בהצעת המגשר במכרז פומבי 5/2010 למכירת זכויות במקרקעין פינוי ובניית דירות.**
דברי הסבר:
- א.** בישיבת המועצה מיום 4.6.2018 (ישיבה 12/18) הוצגה לחברי המועצה הצעת המגשר בתיק, במחלוקת בין מגנזי לבין העירייה, בנוגע למכרז שוק רמז, כדלקמן:
"אינני רואה טעם לחזור על הטענות והשיקולים, ולשקף שוב את הסיכויים והסיכונים שכל צד ניצב בפניהם, בכל המישורים (ציבורי, משפטי, עובדתי, מסחרי, פרקטי, אישי, עלות-תועלת וכיוצ"ב). דומני שאין חולק, שפתרון מוסכם עדיף על הליך משפטי ממושך, יקר ולא נעים, שאת אחריותו מי ישורנה. עוד עומד לנגד עיני הרציונל, שלפיו עדיף לעירייה "לצאת" מהפרשה גם עם פרויקט וגם עם קבלת כסף, מאשר מצב של גם ללא פרויקט וגם סיכון של תשלום כסף. לעניות דעתי, אין בהסדר כזה משום פגיעה בעקרונות דיני המכרזים ובעקרון של השאת "תמורה ראויה" לעירייה, במיוחד על רקע טענות התובעת וסיכוייהן להתקבל (מובן, בהקשר זה, שיש לבחון "תמורה ראויה" בראיה רחבה של כל נסיבות העניין, ולא רק בראיה שמאית). לפיכך אני רואה לנכון להציע כדלהלן: העלאת הסכום החוזי לסך של 6,000,000 ₪ (בערכי היום); הותרת ביצוע הפינויים באחריות היום. סיום ההליך המשפטי כנגד העירייה והחברה הכלכלית. כל צד נושא בהוצאותיו ובשכר טרחת עורכי דינו. בנוסף, במסגרת הסדר גישור מוחזרת אגרת ביהמ"ש ששולמה, וניתן פטור מהמחצית השנייה. מצ"ל: הצעת המגשר.
- ב.** חברי המועצה ביקשו לנהל מו"מ לגבי בחינת חלופות אחרות לחוזה עם חברת מגנזי, שמשמעותן הקטנת השטח המיועד לבנייה כך שניתן יהיה להגדיל את שטח הגינה הציבורית.
- ג.** חברת מגנזי הודיעה כי החלופה היחידה מבחינתה הינה המתווה שהוצע על ידי המגשר, כמפורט להלן.
- ד.** סיבות אלו על מועצת העיר להחליט אם לאשר את העסקה בתנאים שהציע המגשר. דברי הסבר נוספים: עו"ד רוני חלמיש, יועמ"ש העירייה
אישור מועצת העיר לפתיחת חשבונות עזר לשנים 2018-2019 בגין מענקי מפעל הפיס.
דברי הסבר: מפעל הפיס מחייב במענקים שהוא נותן לעירייה לפתוח חשבון עזר לצורך קבלת הכספים. המועצה אישרה נושא זה ב 2016 לשנים 2016-2017 ועכשיו הבקשה היא אישור לשנים 2017-2018. דברי הסבר נוספים: גל לניאדו, גזבר העירייה
- 9. אישור מועצת העיר לפתיחת חשבונות עזר לשנים 2018-2019 בגין מענקי מפעל הפיס.**
דברי הסבר: מפעל הפיס מחייב במענקים שהוא נותן לעירייה לפתוח חשבון עזר לצורך קבלת הכספים. המועצה אישרה נושא זה ב 2016 לשנים 2016-2017 ועכשיו הבקשה היא אישור לשנים 2017-2018. דברי הסבר נוספים: גל לניאדו, גזבר העירייה

פרוטוקול

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר

עו"ד יעלה מקליס: ערב טוב.

עו"ד הדר מימון: לא צריך את הרמקול, אנחנו פה לבד.

עו"ד יעלה מקליס: הדר. באמת (לא ברור) ערב טוב לכולם, חברי מועצת העיר, תושבים. אני רוצה לעדכן אתכם ששנת הלימודים הסתיימה ביהוד מונסון. אנחנו מפעילים בכל בתי הספר את "בית הספר של החופש הגדול", מועדוניות וצהרונים, בגנים. הצליח מאוד יפה. לכל מי ששאל, קיבלנו אישור ממשרד המדע לקייטנות מדע, אשר מופעלות על ידי אגף החינוך. 100 ילדים יזכו מהקייטנות המעניינות האלה, שזכינו בהן ב"קול קורא" שהגשנו לפני מספר שבועות. אנחנו עוברים לשיבת מועצת עיר 16/18 מן המניין. על סדר היום, דיווח ודיון בדו"ח הכספי הרבעוני ל-31.12.17. אנחנו נתחיל עם ניתוח המאזן על ידי גזבר העירייה.

מר משה לוי: זה לא חולק פה. זה לא הגיע עם החומר הביתה.

עו"ד יעלה מקליס: מה לא הגיע?

מר משה לוי: לא חולק. ישיבת ועדת כספים, החומר של ישיבת ועדת כספים והניתוח של גל, לא חולק. המאזן לא חולק.

עו"ד יעלה מקליס: אז למה לא הודעתם לנו?

מר משה לוי: חילקתם רק את ההזמנה, אבל לא את החומר.

עו"ד הדר מימון: אולי תתייחסי בדבר ראש העיר לנושא של מגשימים, כדי קצת להרגיע את הקהל פה, שממש נמצא על קוצים בשבועות האחרונים?

עו"ד יעלה מקליס: כמו שאמרתי לך, התינוק עוד לא נולד. אנחנו בשלב מאוד-מאוד התחלתי של כל הדבר הזה, כל מני אמירות יהיה להן זמן ויהיה להם מועד. זה לא הזמן וזה לא המועד.

(מדברים ביחד)

עו"ד הדר מימון: (לא ברור) חתימה על הסכם גג, למה את לא אומרת להם את האמת? תגידי להם את הדברים (לא ברור) תגידי, אני לא חותמת על כלום.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אתם יודעים מה? בסוף הישיבה נדון בזה.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא. אין סוף ישיבה.

עו"ד הדר מימון: דבר ראש העיר זה עכשיו, זה לא בסוף.

מר אמנון סעד: מה הבעיה לדבר?

גב' דורית חגי: תסתכלי כמה כואב להם.

מר ורדי בושרי: מה הבעיה?

עו"ד הדר מימון: מה את מסתירה? מה הבעיה?

עו"ד יעלה מקליס: אני מנסה בנימוס, אבל תראי מה שקורה, הם מתחילים לצעוק. זה לא בנימוס. כשצועקים, זה לא נימוס.

גב' דורית חגי: אז בואו אל תצעקו. היא מוכנה בתנאי שלא נצעק. בואו נהיה תרבותיים.

(מדברים ביחד)

מר ורדי בושרי: כשהיו פה אלה מ"אאורה", נתת להם לדבר. למה? (לא ברור)

מר בן ציון רוניק: למה לצעוק אבל?

מר אמנון סעד: למה לצעוק? אז תסדרו את האקוסטיקה. תגיד, כל פעם שאנחנו נדבר תגידו 'למה לצעוק? למה ככה?'. אולי היא תתייחס לעניין כמה דקות, תרגיע את האנשים, ילכו הביתה. אני לא יודע, כאילו באתם כל הזמן להגיד - אנחנו מחנכים אתכם (לא ברור)

מר בן ציון רוניק: אני יכול לבוא לישיבת ממשלה, להגיד לביבי לדבר עכשיו על משהו שכואב לי?

מר אמנון סעד: למה לא?

מר בן ציון רוניק: יש סדר יום.

מר אמנון סעד: כשהיא היתה בספסלי האופוזיציה, היא לא דיברה?

קהל: לא מתפרצים, לא צועקים.

עו"ד יעלה מקליס: יפה, בדיוק. איך קוראים לך?

קהל: אני רותי.

עו"ד יעלה מקליס: רותי, יופי.

קהל (רותי): אני מאוד מקווה, שכל אחד מחברי המועצה קיבל את המכתב וההשגות שיש לנו לגבי מה שקורה. גברת ראשת העיר, אני רוצה שתתייחסי אליי ותסתכלי עליי.

עו"ד יעלה מקליס: אני התחלתי לדבר, ולצערי חברי המועצה לא נתנו לי. אני מקבלת את הערתך, אני אשמח להשלים. אם אנחנו כולנו מסכימים שמנהלים פה את הדיון בשקט, אני גם אתן לך לדבר. בסדר?

(מדברים ביחד)

קהל (רותי): כל מה שאני מבקשת, את תשומת הלב של כולם. אני גרה ביהוד 40 שנה. בפרדס יש בו יתושים, יש כל מיני דברים, גנבים שבורחים לפרדס, גם את זה לקחנו. אבל יש בו משהו כל כך יפה, שמזכיר את (לא ברור) שנותן לנו אוויר, שנותן לנו מרווח. מה שקרה, שיש קודם כל "הם" ו"אנחנו". ואני פרסמתי פוסט בפייסבוק, ופתאום אני מקבלת ביהוד עצמה, ממרכז יהוד - מי אתם בעלי הווילות? מי אתם אנשים שיש לכם גינות? כאילו, מה אכפת לכם מיהוד? ואני אומרת כך: אנחנו כולנו ושבי יהוד, אין לי שום בעיה עם זה שאני גרה שם 40 שנה. אין לי שום בעיה עם תושב יהוד שיזדקק לעזרתי. אבל אני לא מוכנה הפרדה - "אתם" ו"אנחנו". עכשיו מה שאני מבקשת, באמת, אני חושבת שבשם כולם פה, לפני 20 שנה, אני נלחמתי עם עוד מישהו שעליו השלום, הלך לעולמו, עם לעצור את הבנייה, שהוא כבר היה חתום עם מצלאווי. כמובן שזו היתה בנייה כפרית, המשך של בנייה כפרית, ורק ליד הכביש היה צריך להיות בתים רבי קומות. אנחנו נלחמנו בזה. הצטרפה אלינו הקשת המזרחית, למרות שמגשימים היו נגדנו, ואנחנו בכל זאת הצלחנו לעשות. תושבי יהוד מגיעים לעשות ג'וגינג על הרחוב, מגיעים לטייל בפרדס, מגיעים לכל אותם דברים שהם כבר אינם. כי כשאני באה ליהוד ורואה את המגדלים, אני מסתמרת. כשאני רוצה לצאת מיהוד בבוקר, לוקח לי כמעט שעה. כשאני רוצה להיכנס ליהוד בשעות העומס - אותו דבר. אנשים עובדים במוסדות חינוך, מביאים את הילדים, מורידים, עושים, סוגרים את הרחובות. למה? מה קרה? תשתיות - האם פתרנו את כל הבעיות בתוך יהוד, כשאנחנו יכולים להרשות לעצמנו להכניס עוד אלפי תושבים בתוך העיר? אנחנו יכולים לתת להם מענה, כשאנחנו לא מקבלים מענה עכשיו? אני לצערי הרב, שומעת על החינוך שקורה פה ביהוד, אני מזדעזעת. כשילדיי למדו כאן לפני 30 שנה, בוגרי התיכון, כולם היום מנכ"לים. לא היה דבר כזה. אנשים מספרים את מה שקורה בתיכון. אני מזדעזעת.

עו"ד יעלה מקליס: רותי, עד עכשיו דיברת, באמת מילים כדורבנות. לגבי התיכון, גם בגלל שאני מכירה את הנכד שלך, שהוא בוגר התיכון יחד עם הבת שלי, אבל אנחנו הגענו בתיכון להישגים חסרי תקדים. אחוזי זכאות לבגרות יותר גבוהים ממה שהיה כשהנכד שלך למד. אז בואי, לא צריך להשמיץ בדרך. אוקיי?

קהל (רותי): אני מדברת על החינוך ל (לא ברור)

עו"ד יעלה מקליס: גם אין צורך.

קהל (רותי): אבל אני מדברת היום, באמת-באמת יעלה, מבקשת ממך להצטרף אלינו, באמת אלינו, אם באים ולוחצים עליך ממשרדי הממשלה, קחי אותנו, אנחנו כוח שאנחנו יכולים לעצור את זה. אנחנו לא יכולים לתת לסגור גם את הקטע הזה, ולא בגלל שיש לנו נוחיות או בגלל שאני רוצה לראות נוף. לא. בגלל שאני רוצה אוויר, באמת. אני לא יכולה עכשיו, כשהולכים להקים שם בגני יהודה רבי קומות, פה אור יהודה, הולך לסגור את כל הכבישים גם בבנייה מאסיבית. למה? למה? תצטרפי אלינו, אנחנו נהיה ביחד. אם מישהו יבוא להכתיב לך, אני אומרת לו - לא, לא על גבי. זו בכייה לדורות. זה דברים, שכשיהיה בעתיד שלנו, את כבר לא תהיי, אולי אני כבר לא אהיה. כל זה יעלה ויהפוך, אני לא יודעת אם לסלמס, קשה לי להגיד את הסלמס. אבל באמת-באמת לא יהיו תשתיות, לא תוכלי לתת להם את הדברים הטובים שלנו היה. אנחנו מוכרחים לשמור על העיר הקטנה שלנו כמו שצריך, ולא צריך לתת לאף אחד להכתיב לנו. תודה.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, תודה רבה, רותי. מילים כדורבנות. אני רוצה רק לומר כמה משפטים קצרים. לגבי מגשימים, קודם כל לגבי הסטטוס של התכנית. התכנית הזאת נמצאת בחיתוליה. עדיין לא הגיעה אפילו לשלב של להביע את דעת מישהו לגבי התכנית. כך שהתחושה שלכם, שכאילו יש טרקטורים בשטח, בכלל לא רלוונטי. גם השטח לא שלנו בכלל. אז כך שכל הדברים האלו הם מוקדמים ומקדימים. אני ישבתי, זימנתי נציגים שלכם, ולא משנה כרגע זהותם, כי זה לא אישי, זה דבר עקרוני. זימנתי

תושבים שכם, נציגים שלכם אצלי בחדר. דיברנו, הסברנו, גם הצענו ללכת ביחד ולהעמיד אפילו אדריכל שישתף פעולה בנושא הזה, כדי למצוא את הדרך הנכונה גם לקדם את השטח לטובת יהוד כולה, וגם לשמור על מידה מסוימת של תחושה כפרית באזור שלכם. אני ביקשתי שתבוא קבוצה של תושבים ממגשימים, מאזור גובל במגשימים, לדבר איתם, לשמוע, לדבר ביחד ולראות איך ניתן ליצור את הסיטואציה, כדי שלא נעמוד במצב שיכתיבו לנו בלי שאנחנו נגיד את דברינו. זה לא פשוט. זה ממש לא פשוט. זה לא חד משמעי וזה לא חד צדדי. יש פה הרבה שיקולים. בנוסף לזה, באופן או מרחף מעל גבינו הנושא של הסכם גג. כפי שהבטחתי, וכפי ש"חזרתי והבטחתי, הנושא יובא לדיון עם אנשי המקצוע, עם כל חברי מועצת העיר, שיצטרכו לשקול את כל השיקולים הרלוונטיים, והשיקולים לא פשוטים, לא פשוטים. יש אינטרסים כאלו, יש אינטרסים כאלו, יש חקלאות, יש ירוק, יש אנשים רוצים לעבור מבתי ישנים לבתיים חדשים. יש כל מיני שיקולים, זה לא חד צדדי. זה מורכב ויש שיקולים רחבים ומורכבים. כולנו גם רוצים לפתח את העיר, וגם צריך לחשוב על המשמעות של פיתוח העיר. אם מדינת ישראל מוכנה לתת לעיר הוותיקה 320 מיליון ש"ח לפתח את העיר, ולבנות פה היכל תרבות, ולבנות פה ספרייה, ולבנות פה עוד שירותים קהילתיים, אני לא אומרת שזה חד משמעי, אני אומרת שיש פה שיקולים שכדאי לשקול אותם. אמרתם, אתם תדעו-

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אתם יכולים לצעוק, זה לא יעזור. אמרתי שנקיים בקרוב מאוד ישיבה, אנחנו נקדיש את זה.

מר ורדי בושרי: תלמדי מראש עיריית אור יהודה לעשות עסקים.

עו"ד יעלה מקליס: כן, באמת. ורדי, לך לאור יהודה, אין בעיה. יקבלו אותך בשמחה.

מר ורדי בושרי: אני? למה לא?

מר אמנון סעד: היא שולחת אותו לאור יהודה, והיא מדברת על תרבות ונימוס. במקום לתת לו תשובה.

עו"ד יעלה מקליס: רותי, הדברים יובאו בפני חברי מועצת העיר, יובאו גם בפני התושבים. כל המידע מונח בפניכם בצורה מאוד ברורה ובהירה, ושום דבר, כמו שאמרתי גם, נעשה במחשכים. נהפוך הוא. אמרתי, שיתפתי את התושבים, את הנציגים של ביאליסטוק. הם ישבו אצלי, ואתם מוזמנים תמיד לבוא ולהתעדכן בפרטים. תודה רבה.

קהל: כבוד ראש העיר, אני רוצה להגיד משהו. את אמרת לנו הכל, סיפרת לנו הכל מסביב, אבל לא סיפרת לנו את דעתך. את רוצה לעשות את זה או לא רוצה לעשות את זה?

עו"ד הדר מימון: ברור שכן. מה-

קהל: את רוצה לעשות את זה או לא?

עו"ד יעלה מקליס: איך קוראים לך?

קהל: לי קוראים נועם עמיאל, ואני גר ברחוב בן גוריון.

עו"ד יעלה מקליס: אז קודם כל בוא תוריד את הקול, כי אתה יודע (לא ברור)

קהל: כי את מספרת, מספרת, מספרת, אבל לא אמרת את דעתך. את רוצה לעשות לנו שם שיכון או לא רוצה לעשות לנו שיכון?

עו"ד יעלה מקליס: אדון עמיאל, בוא, אמרתי והנחתי על השולחן, יש שיקולים מרחיקי לכת.

קהל: ה-300 מיליון ש"ח שאת תקבלי, זה לא מעניין אותנו. מעניין אותנו מה יהיה החיים שלנו ושל הילדים שלנו ושל הדורות הבאים. את רוצה לעשות לנו את הפרדס שיכון? אז תגידי שאת רוצה לעשות את זה שיכון. את לא רוצה? תגידי. את לא נותנת מילים ברורות. כמו פוליטיקאית את מדברת איתנו. לא באנו לשמוע את זה.

מר ורדי בושרי: יפה.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, תודה.

קהל: בבקשה. את עובדת אצלנו, אנחנו לא עובדים אצלך. אני משלם ארנונה בשביל שאת תשבי על הכסא הזה. ואת לא נותנת לנו דברים ברורים.

עו"ד יעלה מקליס: אדון עמיאל.

קהל: כן, תודה רבה לך.

עו"ד יעלה מקליס: לא צריך לצעוק. הסברתי שיש פה-

קהל: הכל בחיתולים (לא ברור). את עובדת עלינו.

מר ורדי בושרי: עמיאל, אם תמשיך לדבר, היא תשלח אותך לאור יהודה, תיזהר.

(מדברים ביחד)

מר נתן בז'ה: אני חושב שאחת מהבעיות שכרגע, לפי כל מה שגם אני רואה, זה חוסר הידיעה. חוסר ידיעה זה דבר הכי גרוע שיש. אני בישיבה הקודמת שאלתי האם הגיע השר, אמרת לי לא. אבל לא אמרת לי שמגיעה משלחת. והמשלחת הזו הסתובבה. את רוצה לדבר עם התושבים, ישבת עם תושבים, את עוברת מעלינו. אנחנו חברי העירייה, אנחנו חברי הוועדה, לא יכול להיות שאנחנו לא יודעים כלום. עזבי את המיקרופון, תקשיבי קודם, אחר כך תעני לי.

עו"ד יעלה מקליס: אבל הקשבת למה שאמרתי, נתן? תוזמנו כולכם בחודש הקרוב לישיבה מסודרת.

מר נתן בז'ה: לא, לא.

עו"ד יעלה מקליס: ובה יוצג לכם הכל, כולל הדילמות שנצטרך להכריע בהן.

מר נתן בז'ה: אני בפעם הבאה אבוא עם המדונה (לא ברור) עם הרמקול שלך. זה לא יכול להיות שאני צריך להוציא את הגרון לדבר, ואת עונה לי באמצע הדברים עם המיקרופון. זה לא מקובל. אני עוד פעם חוזר. את רוצה לשבת עוד חודש. בינתיים יש בעיות. באות לפה משלחות. אנחנו נציגי התושבים. את יודעת איך אני מתבזה כשתושבים מספרים לי דברים שאני לא יודע? אני בוועדה לתכנון ובנייה. זאת אומרת, פה משהו בסדר השתבש. צריך לשבת איתנו, לחשוב ביחד, לשתף תושבים. אבל מה, תראי, גם עכשיו אמרת. את תשבי עם התושבים המסכנים האלה, תסגרו משהו. אנחנו נצביע, לא בכיוון שלהם, לדוגמא. אז מה זה שווה כל הישיבות האלה? זה צריך להיות בשיתוף פעולה בינינו אתכם.

עו"ד הדר מימון: אבל זה סתם בלוף.

קהל: העברנו לכם את כל החומר שיש לנו (לא ברור)

מר נתן בז'ה: קיבלנו, קיבלנו.

גב' דורית חגי: אבל אנחנו לא מוזמנים.

קהל: זה בדיוק מה שהיא אמרה בתחילת הישיבה - נדבר על זה בסוף.

מר נתן בז'ה: לכן אני חושב שזו הבעיה.

קהל: אם את חושבת שאת פוליטיקאית ואנחנו מטומטמים, אז יש לך טעות.

קהל: עמיאל, אני חדש יחסית בעיר. בחרנו בעיר הזו בגלל מה שהיא, ובסופו של יום, התחושה הבסיסית שלנו של חוסר שקיפות. הרי זו דילמה אמיתית, וברור לי הדילמות שיש פה לכולנו ולכולם, וכולנו רוצים לראות את העיר הזאת פורחת (לא ברור) יש לנו פה 5 ילדים שהבאנו איתנו לעיר, שנרצה לראות את כולם פה. בסופו של יום, אני חושב שהדיון האמיתי הוא לא הפרדס ברמה המצומצמת. הדיון האמיתי הוא לא אם בביאליסטוק יהיה יותר אור או שמש או יותר פרחים. הדיון האמיתי איך העיר יהוד תיראה כעיר בעוד 20 שנה, והיא תהפוך להיות סוג של כרך לוויין, עיר שינה, מנוכרת או שאנחנו נשמור על הפנינה כי יש פה פנינה. ואני אומר לכם שלינדה ואני כשבאנו לפה לפני כמה שנים, ראינו את הפנינה של העיר הזו, והחלטנו שאנחנו רוצים להיות חלק ממנה. ולכן, בעיניי צריכה להיות הרבה יותר שקיפות, צריך להיות הרבה יותר שיתוף של כל המועצה, אבל גם שלנו כתושבים. ובסופו של יום, ככל שנהיה זהירים יותר ולא נתפתה באמת להבטחות דמגוגיות של פוליטיקאים ברמה הארצית, ואני מדבר על איך שהותמ"ל מתנהל, ואיך שכל הסכמי הגג שאנחנו קובעים ושומעים מה המשמעות שלהם, לא מתווכח עכשיו מה אפשר או אי אפשר לעשות עם 300 מיליון ש"ח.

עו"ד הדר מימון: בעיר כמו שלנו - כלום.

קהל: אני חושב שהשאלה האמתית היא איך יהוד תיראה בעוד 20 שנה, לא הפרדס. ואני חושב שפה אנחנו צריכים את העזרה שלך ואת העזרה של כל חברי המועצה, גם מהקואליציה, גם מהאופוזיציה. אין פה עניין פוליטי בכלל. אני לא אבחר בבחירות האלה אדם רק בגלל צבע העיניים אלא בגלל מה שאנחנו נשמע ובמי שנוכל לתמוך ולהאמין שייקח את העיר למקום יותר טוב. תודה רבה.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה לך. אני חושבת שזה אומר הכל. דורית, את רוצה להוסיף?

גב' דורית חגי: אני רק רוצה להוסיף ולהתחבר לדבריו, מהכתבה של דה מרקר בנושא של הנדל"ן "גג רעוע". בנק ישראל חושף אילו ערים עלולות לקרוס בגלל הסכמי הגג. הכתבה הזאת היא כתבה כלכלית מקצועית, שמדברת באמת על פער בין רצון טוב לקבל כספים, לבין מה שעלול לקרות בעתיד ההמשכי, ואני חושבת שכדאי לחשוב מיליון פעם ולהשאיר, אם יש משהו ירוק ומשהו של אוויר, ואיך פה כתב מישהו על עקירה, מי שיכול לעקור עצים, גם יכול לעקור לבבות לטעמי. אז צריכים לחשוב על זה מיליון פעם. תודה.

עו"ד יעלה מקליס: אני חושבת שהדברים שאמר אשי הם מאוד נכונים. לכן גם עשינו תכנית מתאר בתחילת הדרך, וגם עשינו שיתף ציבור בתכנית המתאר בזמנו. ואני חושבת שאין תשובה חד משמעית לדבר הזה. יש היבטים לכאן או לכאן, ולכן אנחנו נעשה יום מרוכז לכל חברי המועצה. נציב את כל הנושאים שאת העלית, בין השאר, ונזכרו ב"דה מרקר", כל הנושא של הזכות של הסכם הגג, המשמעות, הפגיעה בירוק, התשתיות, הפארקים, אזור התעסוקה, להבטיח את הכלכלה העתידי של העיר הזאת, לוודא שאנחנו באמת לא ב(לא ברור) בטון ומלט, אלא באמת חושבים על כל הדברים האלו. ככה אנחנו מתנהגים, ככה התנהגנו לגבי תכנית האב להתחדשות עירונית. הבאנו אותה בפני הוועדה, הבאנו אותה עוד פעם בפני הוועדה. אותו דבר לגבי התכנית של אזור התעשייה, ככה אנחנו עובדים. התכנית הזאת היא כרגע באמת בחיתוליה, אבל אני מאמינה שתוך חודש ימים, הדברים יונחו בפני חברי המועצה בדרך כזאת או אחרת, ונוכל לקבל החלטה. החלטה מאד גורלית שתונח לפתחנו, בהחלט החלטה לא פשוטה.

מר אמנון סעד: רגע, יש לי שאלה. תוך חודש תהיה תכנית במגשימים?

עו"ד יעלה מקליס: אמרתי שתהיה טיוטה של תכנית שאפשר לדבר עליה.

עו"ד הדר מימון: את יודעת כרגע מה המחיר? אז זה ספרי לנו מה מדובר.

מר נתן בז'ה: דיון כזה כבד, עתיד של העיר שלנו, צריך להיות אחרי הבחירות, ולא עכשיו.

קהל: כי זה מחטף בחירות.

מר נתן בז'ה: פשוט לחכות אחרי הבחירות, ורק אז, ארבעה חודשים, עוד חודש יהיה שלושה חודשים לבחירות, ואז ייפלו החגים, ופה מישהו פוליטי יעשה מחטף.

(מדברים ביחד)

קהל: (לא ברור) אבל אנחנו רואים תכנית מפורטת לפרטי פרטים של בתי כנסת ומקוואות ומספר גני ילדים וכו' (לא ברור) הדברים לגמרי משורטטים עד הפרט האחרון. אז איך זה יכול להיות שזה בחיתולים? זה נראה לי כאילו (לא ברור)

עו"ד הדר מימון: היא לא ראתה את התכנית, היא לא ראתה כלום, היא לא יודעת על מה. היא לא יודעת כלום. היא רק יודעת 320 מיליון שקל.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו עוברים לסדר היום.

עו"ד הדר מימון: היא לא יודעת כלום. עוד חודש היא תדע.

מר ורדי בושרי: מצד שני באותה נשימה את אומרת שעוד חודש נדע. אז מה, תוך חודש נדע? באמת, עד כדי כך הם מהירים?

עו"ד יעלה מקליס: הנה, אמנון שאל שאלה ועניתי לו. תוך חודש כנראה תהיה טיוטה שאפשר יהיה לדבר עליה, זה הכל.

מר ורדי בושרי: דרך אגב, אני רוצה רק להעיר לך הערה אחת בונה. את רצית לשלוח אותי לגור באור יהודה. אני לא מסכים. אני רוצה שתשלחי אותי לסביון, מאיפה שבאת.

עו"ד יעלה מקליס: כל כך התלהבת מליאת.

מר ורדי בושרי: לסביון אני מוכן.

עו"ד יעלה מקליס: אוקיי, בסדר. קיבלת.

(מדברים ביחד)

מר ורדי בושרי: תתנצלי, אני מבקש שתתנצלי.

עו"ד יעלה מקליס: די, נו ורדי כל דבר שאתה אומר אתה מתנצל?

מר ורדי בושרי: את לא מתביישת? אותי את שולחת לאור יהודה? תחזרי חזרה לסביון מאיפה שבאת.

מר אמנון סעד: את אומרת שתוך חודש תהיה טיוטה. אנחנו מתכתבים איתם, הם מדברים איתנו? אבל בינתיים את הטיוטה הם עושים לבד.

(מדברים ביחד)

מר נתן בז'ה: כל הדיון הזה צריך להידחות אחרי הבחירות.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אני מזכירה לכולם את מקב"ת גני יהודה, שהתכנית הזאת עברה מעל הראש של עיריית יהוד מונוסון ללא פארקים, ללא שטח תעסוקה, בצורה שגורמת לעיר הזאת נזק, ואנחנו נדרשנו להילחם בתכנית, להגדיל את הפארק, להגדיל את אזורי התעסוקה, וליצור תכנית שיש בה איזושהו היגיון לעיר הזאת. אז אני חושבת שהוכחנו אחריות ורצינות ומקצועיות, ואני בטוחה שנמשיך לעשות את זה גם בהמשך. אנחנו עוברים לסדר היום, אני מודה לכל התושבים.

מר ורדי בושרי: את יכולה להתחיל עם הסעיף האחרון בבקשה?

עו"ד יעלה מקליס: מה זה הסעיף האחרון?

מר ורדי בושרי: 8. אני פשוט צריך ללכת עוד 10 דקות. מגנזי, שוק רמז.

עו"ד יעלה מקליס: לא, בוא נתחיל בסדר היום.

מר ורדי בושרי: מגנזי, נו, אני צריך ללכת לבית כנסת. אני הולך. לא יהיה לכם רוב, אני אומר לך.

עו"ד יעלה מקליס: יש לנו נושאים על סדר היום. אין לנו זמן.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: חברים, זה לא הזמן. אין בעיה, יש לנו ישיבת מועצה. אתם החלטתם לבוא, זה בסדר, כיבדנו אתכם. אנחנו חייבים להמשיך בישיבה.

עו"ד הדר מימון: אבל תני להם להגיד כמה מילים, בחייך. מה הבעיה? לא יפה.

קהל: מי שמוכר את עצמו בכסף, את יודעת מה זה אומר, וחבל, חבל. את לא גרה ביהוד ואת מוכרת את יהוד.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה?

קהל: את לא גרה ביהוד.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, אני מבקשת ממך. אני גרה ביהוד יותר ממך-

קהל: (לא ברור) קריית סביונים.

עו"ד יעלה מקליס: קריית הסביונים היא לא פחות יהוד מכל דבר אחר.

(מדברים ביחד)

סעיף מס' 8 - שוק רמז - דיון בהצעת המגשר במכרז פומבי 5/2010 למכירת זכויות במקרקעין פינוי ובניית דירות.

עו"ד יעלה מקליס: לפי הבקשה של ורדי בושרי, אני מקדימה את הדיון בהצעת המגשר במכרז פומבי 5/2010, מכירת זכויות במקרקעין פינוי דירות. אנחנו חוזרים שוב לנושא. בישיבת המועצה ה-4.6, הוצגה לחברי המועצה הצעת המגשר בתיק במחלוקת בנוגע למכרז שוק רמז. בגדול, נתנו לכם את פירוט הצעת המגשר, שמשמעותה, העלאת הסכום החוזי ל-6 מיליון ש"ח. חברי המועצה ביקשו לנהל משא ומתן לגבי חלופות אחרות לחוזה של מגנזי, שמשמעותן, הקטנת השטח המיועד לבנייה, כך שניתן יהיה להגדיל את שטח הגינה הציבורית. חברת מגנזי הודיעה, כי החלופה היחידה מבחינתה, הינה המתווה שהוצע על ידי המגשר כמפורט לעיל. בנסיבות אלו, על מועצת העיר להחליט אם לאשר את העסקה כפי שהציע המגשר.

מר נתן בז'ה: אני הייתי רוצה ששמוליק צביה ישמע טוב טוב טוב. כל מה שאמרת לי שם בישיבה, שאני הפושע, שאמרו לך (לא ברור)

גב' דורית חגי: הוא לא מוכן להגדיל את השטח?

מר נתן בז'ה: תראה, תשמע, בסוף מה קרה, אנחנו העירייה והתושבים צריכים לשלם קנס שלא שמעו בקולי.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, בוא תגיד לנו מה. אתה רוצה לדבר או שאתה רוצה, ורדי?

מר נתן בז'ה: יש לי את העוזר שלך, אני מדבר איתך ישירות. הוא העוזר האישי שלה, עם מי אני אדבר? האשימו אותי בגן אוקלהומה שזיפתו מכרז.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, בוא, באמת.

מר נתן בז'ה: זה כואב לי, זה כואב לי מאוד הסיפור הזה. כי כולכם פה, כולם, כל חברי מועצת העיר, לא רק את, האשמתם אותי בפלילים. כתבתם בפייסבוק, הכל עליי, על הסיפור הזה. את דחית את הסיפור של מגנזי, דחית שנים, שנים. היום התושבים צריכים לשלם על זה מכיסם. זה כואב לי. מה לעשות? אם היית מנצחת, הייתי מוריד את הכובע, אומר 'כל הכבוד לכם'.

עו"ד יעלה מקליס: אבל עוד לא נגמר. אולי עוד ננצח, ננצח?

מר נתן בז'ה: אני קראתי מה שכתבת, הוא לא יורד מזה, הוא ביקש 20 מיליון, נתפשר על 18 מיליון. את לא תוכלי פחות מזה, והתושבים נצטרך לשלם על זה.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, בוא נדבר על העובדות.

מר נתן בז'ה: קראתי את הכל.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, בוא נבהיר, התביעה של מגנזי על 18 מיליון ₪.

מר נתן בז'ה: 20.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, 20 מיליון ₪. הוא טען שהנכס שווה 18 מיליון ₪. כבר ירדנו ל-10 מיליון, הנכס לא שווה 18 מיליון ₪.

מר נתן בז'ה: החשדות שלכם כל כך. את יודעת מה כתבו עליי?

עו"ד יעלה מקליס: נו, אז מה?

מר נתן בז'ה: אז את רוצה שאני אשתוק? אני סוף סוף יצאתי זכאי. אז אני צריך לצעוק לשמיים.

עו"ד יעלה מקליס: הוא יצא זכאי?

מר נתן בז'ה: שיש אלוהים בשמיים.

עו"ד יעלה מקליס: אני לא חושבת שהיית אשם.

מר נתן בז'ה: ביום העצמאות מה לא כתבו עליי?

עו"ד יעלה מקליס: נתן, בוא נדבר לגופו של עניין. בוא נדבר על העובדות.

מר נתן בז'ה: יאללה, שתקתי, אני שותה מים. נרגעת.

עו"ד רוני חלמיש: אני רק אגיד בקצרה, זה כבר דיון שלישי בנושא הזה. בדיון הראשון שלחתם את הצוות המקצועי לנהל משא ומתן על מנת לנסות ולהגיע להסכמה לגבי הסכום.

גב' דורית חגי: ולגבי המימדים.

עו"ד רוני חלמיש: לא. בדיון הראשון דיברו איתנו אך ורק לגבי הסכומים, וזה המנדט שניתן לנו למשא ומתן. המשא ומתן היה - לא ניהלנו למעשה משא ומתן. הגענו למגשר, קיבלנו שמאות של שמאית ניטרלית, שלמעשה אפילו לא רצתה לראות את השמאויות של שני הצדדים, והוציאה שמאות מטעמה. השמאות דיברה על 7.7 מיליון ₪. חזרנו למגשר, המגשר שמע את שני הצדדים, והצעת המגשר, כפי שהיא הובאה אליכם ונערך דיון בנושא. בישיבה האחרונה שהתקיימה, ביקשתם לנסות ולנהל משא ומתן לגבי השארת חלק מהגינה הקיימת, מגינת הכלבים, להשאיר אותה במקום. לשנות למעשה את מתווה העסקה, למרות שהמכרז יצא כפי שהוא יצא. חברת מגנזי הודיעה חד משמעית שהמתווה היחידי מבחינתה שמקובל, זה המתווה של העסקה כפי שהיה, בכפוף להצעת המגשר. עכשיו אני אומר עוד פעם, האחריות היא עליכם. יש תביעה של 20 מיליון ₪, שעומדת כנגד העירייה.

מר ורדי בושרי: אז מה, מה אתה נבהל?

עו"ד רוני חלמיש: אני לא נבהל משום דבר. אני מביא את זה בפניכם. ההחלטה היא שלכם, היא לא שלי. אני נותן לך את זה.

מר גד מילר: מה עמדתך, רוני?

עו"ד רוני חלמיש: שנייה, אני אומר לכם מה המצב? המצב הוא שיש היום תביעה של 20 מיליון ש"ח כנגד העירייה, סיכויי התביעה, אני לא יכול להגיד. לאורך כל המשא ומתן מה שאמרנו, התביעה חיה וקיימת. אנחנו לא באנו לפה מיוזמתנו.

מר גד מילר: התביעה (לא ברור)

עו"ד רוני חלמיש: גדי, תן לי שנייה.

מר גד מילר: אבל אתה לא עונה.

עו"ד רוני חלמיש: אני אסיים אני אענה לך מה שאתה רוצה. מבטיח לך, נישאר פה עד 12 בלילה. מתי המשחק הבא? ב-21:00, סליחה, עד 21:00. לא באנו פה מיוזמתנו. אנחנו טענו טענות במהלך כל השנתיים שהמשפט הזה התנהל. חלק מהטענות שלנו דיברו על זה שכחלק מהפגמים שמצאנו בהליך, דיברו על זה שלא היתה חוות דעת של יועץ משפטי של העירייה לפני מועצת העיר. היתה חוות דעת של היועץ המשפטי של החברה הכלכלית. אמר משרד הפנים, את הטענה הזאת אני כל מקרה מקבל. אני מבקש שהיועץ המשפטי של העירייה ייתן חוות דעת נוספת, ויביא את זה לחברי המועצה, והם יחליטו מה לעשות. ולכן אנחנו פה.

עו"ד הדר מימון: אז מה חוות הדעת שנתת?

עו"ד רוני חלמיש: נתתי חוות דעת שיש שיקולים לכאן או לכאן ויש לכם גם סמכות להחליט לאשר את העסקה. ויש פגמים, אנחנו מצאנו פגמים. אני אומר עוד פעם, אני לא יכול לפרוש פה את כל התהליך המשפטי. יש תהליך משפטי (לא ברור) לא רוצה לפגוע בהם.

מר ורדי בושרי: מי נתן את חוות הדעת הזאת, אתה?

עו"ד רוני חלמיש: אני.

מר ורדי בושרי: ומצאת פגמים?

עו"ד רוני חלמיש: ברור שיש פגמים.

מר ורדי בושרי: יפה.

עו"ד רוני חלמיש: נכון. אבל אני אומר עוד פעם, במכלול הזה של הפגמים, אל תשכחו אבל עוד דבר, יש פה חלק מחברי המועצה שכבר אישרו את העסקה. היתה חוות דעת משפטית שאישרה את העסקה. עוד פעם, אני לא יכול לפרוש פה את הכל, כי אנחנו נמצאים באמצע הליך משפטי, שזה יכול לפגוע בטענות שלנו. אבל אל תשכחו, היתה חוות דעת משפטית של יועץ משפטי, אמנם מטעם החברה הכלכלית, עו"ד עופר שפיר, שאישר את העסקה, חברי המועצה אישרו את העסקה. היתה חוות דעת שהונחה לפני חברי המועצה, גם בוועדת מכרזים קיבלו חוות דעת. ולכן, במכלול הזה, כשאתה בוחן את הכל, אתה אומר, אנחנו היום, אחרי כל מה שהיה, יש שיקול דעת לחברי המועצה לאשר או לא לאשר את העסקה. וזאת עמדתי.

מר גד מילר: האם זה יצא החוצה למשרד חיצוני? כל הנושא הזה שיכול לבחון את זה משרד עו"ד (לא ברור)

עו"ד רוני חלמיש: ניהול התביעה שלנו מתנהל על ידי משרד של עוה"ד ברוך חייקין, הוא מנהל את התביעה.

מר גד מילר: ומה דעתו בעניין?

עו"ד רוני חלמיש: אותה דעה כמו שלי.

מר גד מילר: אני עוד לא הבנתי את הדעה שלך.

עו"ד רוני חלמיש: דעתי היא שאנחנו הצגנו את הפגמים הקיימים במהלך הטיעונים שלנו. הטענה שלנו, וזה עלה לאורך כל הדרך, שיש פגמים שהיו בהליך.

מר גד מילר: רוני, אתה לא עונה, סליחה. הפגמים הם פגמים שוליים, משמעותיים? מה? אתה יכול לפרט?

עו"ד רוני חלמיש: אני אומר לך שיש פגמים. אני לא יכול עכשיו להגיד לך (לא ברור) אני לא שופט. אני אומר לטעמנו היו פגמים שהם היו פגמים רציניים.

מר ורדי בושרי: רציניים, נו.

עו"ד רוני חלמיש: בסופו של תהליך, בסוף-, גדי, אתה לא מבין.

מר ורדי בושרי: אומר לך פגמים רציניים (לא ברור)

מר גד מילר: אתה הייעוץ המשפטי של העירייה, נכון? לא שלו. אל תדבר איתי כדיפלומטיה.

עו"ד רוני חלמיש: יש פגמים שעלו במהלך כל הדיון.

מר ורדי בושרי: פגמים רציניים.

עו"ד רוני חלמיש: היתה טענה לגבי ההצעה עצמה ששונתה. ועל פניו היא שונתה. אתה רואה שההצעה שונתה. אבל בסוף, היתה גם חוות דעת מנגד, של יועץ משפטי, שאמר שזה בסדר, שאפשר לאשר את ההצעה. אז היו פה תהליכים. אם הייתי בא היום והיו שואלים אותי בהתחלה, אז היתה לי דעה נחרצת, שאומרת שיש פה בעיה בהליך. אני אומר, במכלול של הדברים היום, אחרי כל מה שהיה, אחרי כל מה שכבר אושר, אחרי הצעת המגשר, לטעמי זאת הצעה סבירה, שאפשר לאשר אותה. אבל השיקול הוא שלכם, האחריות היא שלכם. ואני אומר עוד פעם, יש פה אחריות לא פשוטה, אתם אישרתם, מועצת העיר אישרה בעבר את העסקה הזאת.

קהל: עם הפגמים.

עו"ד יעלה מקליס: כן, ברור.

עו"ד רוני חלמיש: נכון. הפגמים האלה, אני רק אוסיף הערת אגב. במהלך המשפט אנחנו עצרנו את המשפט, היתה לנו מחלוקת משפטית לא פשוטה, וטענו שזה צריך לעבור לחקירת משטרה. חוקרי המשטרה בדקו. בסופו של תהליך, אני לא יודע מה בדיוק היה שם, בסופו של תהליך התקבל מסמך ממשטרת ישראל שהם לא חוקרים יותר בנושא זה.

מר גד מילר: הכסף הזה כיום נמצא באיזשהו מקום? או שאנחנו צריכים (לא ברור)

עו"ד רוני חלמיש: לא קיבלנו. זה אישור עסקה, שבסוף אתה תקבל 6 מיליון ₪ בתמורה לזכויות שלך במקרקעין.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, תחזור מאור יהודה. אנחנו רוצים לתת לך את זכות הדיבור. אבל אני רוצה להבהיר. כמו שנאמר, אנחנו מנהלים תביעה על 20 מיליון ₪, שמגנזי תובע אותנו. אוקיי? לטענתו, בגין רווחים שהיה עושה בעסקה הזאת. זאת הטענה שלו וזה הליך שמתנהל. האלטרנטיבה היא לא לאשר את הצעת המגשר ולהמשיך בהליך. זו הסמכות של מועצת עיר לקבל החלטה כזאת. אוקיי? ואני לא חושבת שמישהו מאתנו יש לו את יכולת הנבואה, מה תהיה תוצאת ההליך.

מר ורדי בושרי: ברור.

עו"ד יעלה מקליס: אבל צריך להבין שאלו הסיכויים ואלו הסיכונים. זה מה שעומד בפנינו, אין פה עניין אישי. יש פה עניין שמגנזי אומר - אם אני הייתי מבצע את העסקה כפי שהיא אושרה במועצת עיר, ואגב הוכשרה על ידי היועץ המשפטי של העירייה ושל החברה הכלכלית, עופר שפיר, אז הייתי מרוויח 20 מיליון ₪, זאת הטענה שלו. וכמובן שצריך להוכיח אותה ואנחנו צריכים לסתור אותה. למרות כל הפגמים, התקבלה חוות דעת משפטית של עופר שפיר שזה תקין. ומי שרוצה לקרוא אותה, חוות הדעת צורפה לאחת הישיבות הקודמות, ואין בעיה להמציא אותה. ומועצת העיר אישרה אותה. אנחנו סוברנים לקבל היום החלטה שאנחנו לא מקבלים את הצעת המגשר. מטיבה של הצעת מגשר, שאנחנו סוברנים להחליט שכן, להחליט שלא. האלטרנטיבה היא לוותר כרגע על ה-6 מיליון ₪. ואגב, כל החלטה שנקבל, ממילא צריכה אישור של משרד הפנים. ורדי ביקש לדבר, אז קדימה.

מר נתן בז'ה: החברה הכלכלית גם היום עושה מכרזים. זאת אומרת, זה לא משהו שהציעו (לא ברור) זה היה התפקיד שלה להוציא את המכרז, והיא הוציאה את המכרז. זה היה יועצים משפטיים שלה. הנושא של הרישום שנמחק, נבדק 10 פעמים, עם כמה יועצים משפטיים. זה אחרי זה הגיע פה לישיבת עירייה בקדנציה הזו, להזכירכם. כולכם הצבעתם בעדה. הרי כשכתבתם נגדי, אני כתבתי לכם-

מר ורדי בושרי: מי זה "כתבנו"? מה אתה מכליל את כולם?

מר נתן בז'ה: כתבתם. מי שיודע, יש כאלה שביקשו סליחה, יש כאלה שלא. אבל שנייה. ואז התברר שכולם הצביעו בעד. זאת אומרת, היום אני קצת רואה, איך אתה יכול לקחת על עצמך כזו אחריות גדולה, כשאתה רואה פה את הנתונים, אני חושב שצריך להתעמק עוד יותר בנושא המשפטי, לפני שאתה בהינף יד מרים שיתבעו אותך ל-20 מיליון. בוא'נה, זה לא פשוט. לכן, אני חושב שאנחנו צריכים לקבל יותר נתונים - מה הסיכויים, מה לא הסיכויים. אני אומר לך בוודאות שהכל נוהל תקין. לא רק שנוהל תקין, היו חוות דעת משפטיות. המשטרה לא מצאה כלום, הכל נסגר, וזה הגיע למועצת העיר בקדנציה שלכם. כולכם הצבעתם בעד.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, יש לי בקשה. אני לא רוצה להפריע לך, נהפוך הוא. אני רוצה שהדיון, הדברים שאתה אומר, שיש בהם היגיון, יהיו נחלת הכלל. בוא, אתה לא מנהל דיון עם ורדי, אתה מנהל דיון עם כולנו.

מר נתן בז'ה: כולם שומעים, תאמיני לי. זה פסיכולוגי. אני מדבר עם ורדי אבל כולם מאזינים.

מר בן ציון רוזניק: הוא מדבר עם כולם דרך ורדי.

מר שמואל רוטמן: זה נקרא להכות באוכף שהסוס יבין.

מר נתן בז'ה: יפה. תודה. לכן, לבוא היום, בלי לקבל מספיק נתונים מה הסיכויים שלך, ולהצביע נגד, לקבל 20 מיליון תביעה, אני לא חושב שזה באחריות שלנו. אולי מחר לא נהיה חברי מועצת עיר, מישהו צריך לשלם את הכסף.

מר ורדי בושרי: בסדר, זה ככה החיים.

מר נתן בז'ה: צריך לקבל יותר פרטים. כי אל תשכחו, הצבעתם על הנושא הזה. איך אתם תיראו שמצביעים פתאום נגד? אין הכנסות.

גב' דורית חגי: אבל הדר אמר שהוא לא ידע כשהוא הצביע שזה (לא ברור)

מר נתן בז'ה: מה הקשר? צריך לשאול שאלות.

עו"ד הדר מימון: אני לא הייתי פה בקדנציה הקודמת.

מר נתן בז'ה: פה הצבעתם.

עו"ד הדר מימון: לא, פה הצבענו על המגשר.

מר בן ציון רוניק: על המגשר אמרנו (לא ברור)

מר נתן בז'ה: סליחה, זה אותם האנשים (לא ברור)

מר בן ציון רוניק: לא, לא, היו ה-8 באותה הישיבה. אני למשל, במקרה לא הייתי בקדנציה הקודמת, גם יעלה לא היתה.

מר נתן בז'ה: לא, היא לא היתה.

מר בן ציון רוניק: היו 8 בדיוק. ואז אטיאס אמר, שאם כל ה-8 לא יצביעו בעד, אז אי אפשר, כי צריך 8. שזה עלה פה לפני חודש, אנחנו לא החלטנו. היום צריך להחליט, היום צריך לקבל החלטה.

מר נתן בז'ה: מה ששמעתי (לא ברור) עדיין לא נותן לי מספיק כלים. אני עכשיו מוציא את העבר. שתיתי מים, נרגעתי.

מר בן ציון רוניק: בסדר, אוקיי.

מר נתן בז'ה: מה אני חושב להצביע קדימה, אם הנתונים האלה לא מספיקים לי?

מר בן ציון רוניק: אני רוצה להגיד משהו. כמו שאתה מבין, כשמדברים על מזגנים, אתה אומר שאתה מבין בזה, כי אתה התקנת הרבה מזגנים וזה וזה. אז במקרה בקטע הזה אני מבין. כי אני, כל יום אנשים שואלים אותי את השאלה שאנחנו שואלים עכשיו את רוני.

מר נתן בז'ה: מצוין.

מר בן ציון רוניק: כל יום אנשים שואלים אותי בדברים אחרים את אותה שאלה בדיוק. אני רוצה להגיד לך, שבית המשפט (לא ברור)

עו"ד רוני חלמיש: (לא ברור) הליך משפטי, אתה טוען שאלות כאלה ואחרות.

מר בן ציון רוניק: גם אחרי 30 שנה במקצוע, אתה יודע איך אתה נכנס, אתה אף פעם לא יודע איך אתה יוצא. הסיכון פה, לא יהיו פרטים יותר טובים. אתה יודע, השופט אומר לך משהו בישיבה מקדמית, בסוף נותן פסק דין הכל הפוך. הדברים האלה מתהפכים מעכשיו לעכשיו. אני חושב שזה סיכון אדיר להמשיך תהליך, להיות חשופים. בוא נגיד שאפילו לא יזכה ב-20 מיליון, נגיד שהוא יזכה רק ב-4 או 5 מיליון או 6 מיליון. אז מצד אחד יש 6 מיליון שלא קיבלנו. מצד שני, יש 6 מיליון ששנצטרך לתת לו. וכל זה על מה? חוץ מהשטח המסחרי שהוא ממילא לא במסחר, ויש שם נכון איזה חצי דונם שגולש לגינת כלבים של אוקלהומה, שאני מניח שנוכל לשים אותה גם במקום אחר או ליד או משהו כזה. אז לפי דעתי, 10-12 מיליון ש, לשים את הציבור בסכנה על חצי דונם, זה לא נכון לעשות את זה. צריך לקחת את ה-6 מיליון ש שלו. אנחנו הצלחנו למרות הכל להעלות אותו מ-3.8 ל-6, שזה מאוד יפה. צריך לקחת את זה וללכת.

מר נתן בז'ה: עשית לי יותר שכל עכשיו.

עו"ד הדר מימון: הרי העלית אותו ב-50%. זה יפה, לא רע.

מר בן ציון רוניק: כן, אפילו יותר מ-50%.

מר שמואל רוטמן: אפשר, ראש העיר? אני רוצה להגיד כמה מילים, אני מבקש לא לקטוע אותי באמצע. הייתי רוצה להגיד את דעתי. נא לא לכעוס. אני בהרגשה כמו שאמרתי, שהעסקה הזאת נולדה בחטא, לא באשמת אף אחד, זה מצד אחד. מצד שני, אנחנו חיים במדינת חוק. אני יודע שהיועץ המשפטי עשה מאמצים, וכל העירייה עשתה מאמצים לבדוק בסופו של דבר, כל היועצים המשפטיים והמשטרה, אומרים 'רבותיי, זאת עסקה שנעשתה'. נכון, רוני?

עו"ד רוני חלמיש: אני נתתי לכם את הנתונים כפי שהם. המשטרה אומרת 'אני לא חוקרת בתיק הזה יותר'.

מר שמואל רוטמן: כלומר, זו עובדה קיימת.

עו"ד רוני חלמיש: יש לנו טענות משפטיות, הן קיימות, אנחנו באמצע הליך משפטי. המשטרה הודיעה לנו שהיא לא קיימת.

מר שמואל רוטמן: בואו נסתכל. ניסינו, אם אתם זוכרים, גם ביוזמת אמנון, גם ביוזמתי, ביחד ניסינו להגיד ליועץ המשפטי מה שאני קורא בעברית, לך תביא, תבוא, תנסה. דחינו את ההחלטה כמה פעמים. ניסינו לבדוק אם אפשר להגיע לדברים אחרים. אני מבין שבית המשפט והמגשרים אמרו 'רבותיי, זה לא זה'.

עו"ד רוני חלמיש: עורך הדין שלו אמר חד משמעית לבית המשפט 'אנחנו לא מוכנים להצעה הזאת. יש מכרז, יש תב"ע, זה המתווה שהיה. זו הצעת המגשר'.

מר שמואל רוטמן: תזכרו, חברים, אנחנו פעמיים דחינו את ההחלטה וביקשנו ושלחנו את היועץ המשפטי עם צוות לבדוק משא ומתן. לפחות דבר אחד טוב יצא במשא ומתן, שזה הגיע מ-3.8 או 4.2 ל-6 מיליון ש. זה מה שמונח על השולחן.

עו"ד הדר מימון: מ-2010 עד היום עשית אחלה עסקה. אני חייב להגיד לך, הייתי מעדיף לקבל את ה-3.8 מיליון ש ב-2010 מאשר לקבל היום את ה-6 מיליון ש בחלוף 8 שנים. עם שוק הנדל"ן שרץ כל כך מהר, אז אני לא יודע בדיוק אם העסקה היא כל כך טובה, אבל בואו נתקדם.

מר שמואל רוטמן: תן לי לסיים.

עו"ד הדר מימון: חוות הדעת השמאית-

עו"ד יעלה מקליס: למה אתה מפריע לו, הדר? אתה מפריע לחבר המועצה רוטמן.

עו"ד הדר מימון: אתם מוליכים שולל את האנשים.

עו"ד יעלה מקליס: למה אתה מפריע?

עו"ד הדר מימון: תברכי אותו, הוא קיבל מקום ראשון במונוסון.

מר שמואל רוטמן: הדר, זה מתאים לי להפריע, לא לך. מצד אחד מונחים על כף המאזניים 6 מיליון ₪, כסף חופשי. אנחנו יודעים את ההתלבטות שיש לנו. זה כמו היטל השבחה, זה כספים חושבים. מצד שני, אני עושה איזושהי הערכה, ואני יודע שזה מוקלט, ואני יודע שזה מוקלט, ואני מקווה שזה לא ישמש את בית המשפט. אני בהערכה שאנחנו לא נצא בין 0 ל-20 מיליון, לא נצא יותר טוב מ-4-6 מיליון ₪. אז אני אומר, מונח לנו על כף המאזניים פה, האם חצי דונם, וזה אולי לא מה שהובהר פה, כי ביקשנו פעם שעברה. חצי דונם של שטח חום, זה העניין. שווה לנו את ה-10 מיליון ₪. ואני אומר שווה, ואני בהחלט בעד.

מר בן ציון רוזניק: זה גולש קצת לאוקלהומה שם.

מר שמואל רוטמן: זה גולש קצת לאוקלהומה. מתוך השטח הזה, זה לא שטח ירוק, אני אומר קצת, זה לוקח את גינת הכלבים של אוקלהומה. נקודה ועוד איזה 2 מ', משהו כזה.

עו"ד הדר מימון: אבל גינת הכלבים היא בחטא שם.

מר שמואל רוטמן: אני יודע, אני מסכים. ולכן אני אומר, במקרה הדר, אני אומר את מה שאתה אומר, במקרה. לכן הדבר הזה על כף המאזניים, חברים, עם כל הבעיה שאנחנו לפני בחירות, ובואו נשים את זה על השולחן, אם אנחנו נשקול לגופו של עניין בלי שיקולים כאלה, במקרה הזה, צריך לקחת את העסקה הזאת ולגמור את זה. אחר כך אולי אפשר להגיע להסכמה עם היזם שיותר על חצי דונם. אחר כך, אבל לא עכשיו.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אתה רוצה לדבר?

עו"ד הדר מימון: כן.

עו"ד יעלה מקליס: אז בבקשה. רגע, דורית רצתה, היא הצביעה יפה.

גב' דורית חגי: אני רוצה להתייחס לגישור, שהקבלן דוחה בכל תוקף את הקטנת אחוזי הבנייה. ומצד שני, אנחנו כאנשים שמייצגים אנשים, את התושבים, צריכים לקחת בחשבון שכל פיסה של אדמה שנועדה לכלל, כמו שטח ירוק או גינות כלבים, אסור לה היום להילקח. אנחנו נמצאים במצב של חסר נוראי ביישוב, ובנוסף על כך ש"חלק ממה ששמעתי פה מאנשים הצביעו בעד, כי לא ידעו אז ש"חלק מהגן יילקח. ולפי זה הם הצביעו. אז בהחלט אפשר ל-

מר נתן בז'ה: מה זה לא ידעו? את אומרת דברים.

גב' דורית חגי: זה מה שאני שמעתי מהדר.

מר אמנון סעד: אני מענה לך שאני ב-2013, בינואר, כשהצבעתי, הייתי השמיני, והייתי באופוזיציה, והייתי השמיני בשביל לעבור את ההחלטה הזאת, כי צריך 8 חברי מועצת עיר ולא רוב. אם אני הייתי השמיני, כנראה שדיברו איתי. אבל אני אומר לך את זה בצורה חד משמעית. אני לא קושר את זה לשום דבר שנתן אמר. חד משמעית הובהר לנו, שזה לא על שטח הגן. יתרה מזאת אני אגיד לך, גם יוסי, באחת הישיבות שהוא היה פה שכן דיברו על הגן, הוא עמד בתוקף על זה שזה לא פוגע בגן. אני אלך עוד קצת אחורה, נודע לי בפעם הראשונה שזה על שטח הגן מגב' יעלה מקליס. אמרה פה באחת הישיבות, זה לוקח את כל שטח הגן, אז האמת היא באמצע, אמרתי זה לא חשוב, אני לא בא להאשים, עוד פעם. כל דבר שאומרים, לא צריך, את יודעת. ייקוב הדין את ההר. מה שאני אומר, אני אומר לך, מי שאמר את זה - זה אני. אני אומר את זה בצורה חד משמעית, אני לא ידעתי שזה פוגע בשטח הגן. על זה את מדברת. וזה, אני אומר לך, ואני באתי ואני הצבעתי. כאשר אני הסתמכתי, אני מזכיר לכם. - רוטמן, נבחרת נבחרת, יש לי זכות וטו במונוסון, שאל את אורי. נאמר לי באופן חד משמעית שזה המצב.

מר שמואל רוטמן: אני אפילו לא יודע איך קוראים לו.

מר אמנון סעד: שנער.

מר שמואל רוטמן: אורי.

מר אמנון סעד: אורי שנער. בכל מקרה, אז יעלה אמרה מה שאמרה, והלכתי ובדקתי. וזה בא כתוצאה מזה, זה לא בא כתוצאה מזה שנתן היה (לא ברור) אני אפילו לא ידעתי איפה זה. להגיד לכם, שהתכניות, א' - אני לא הייתי בוועדה לתכנון ובנייה בפעם הקודמת. וכשהביאו את זה לפה, אף אחד לא דיבר כלום, לא אמר שזה היה בוועדת מכרזים בחברה הכלכלית, ושהיתה חוות דעת. קיבלנו כזה ראה וקדש. שראש עיר אומר במעמד כזה 'תשמעו, הוא לא אמר, הוא לא היה צריך להגיד כאן, הוא לא היה אפילו בישיבה הזאת. אבל אלה פני הדברים, בהתייחס למה שאת אומרת. אני הבן אדם שהצביע, אני אומר לך. ואני הצבעתי תוך כדי זה, אני לא אגיד שזה היה מצג שווא, אבל כשלא ידעתי. וההיפך, יותר מזה אני אגיד לך, לא רוצה להגיד שהונית על ידי ראש העיר שהיה פה, וגם אמר את זה בישיבה אחרי שזה מה שהיה. וזה לא קשור בכלל לנתן. אז על מה שאת מדברת, אני האיש שעליו את מדברת.

מר נתן בז'ה: בבית משפט, עילה כזו לא מתקבלת - "לא ידעתי". את לא מבינה? אין כזה מושג.

גב' דורית חגי: אני מבינה טוב מאוד.

מר נתן בז'ה: תבדוק כשאתה מצביע. מה קרה?

מר אמנון סעד: מה זה תבדוק?

מר נתן בז'ה: מה קרה לכם?

מר אמנון סעד: תגיד לי, אם עכשיו אתה יושב פה ראש עיר ואתה מביא תכנית שעברה בחברה הכלכלית (לא ברור) אני אגיד לך - רגע, אדוני, אני לא מאמין לך?

מר נתן בז'ה: הייתם באופוזיציה.

מר אמנון סעד: מה זה קשור לאופוזיציה?

מר נתן בז'ה: אני אגיד לך מה קשור.

מר אמנון סעד: אתה מגיע לפה, אתה מעלה בדעתך שראש עיר יביא תכנית וגם אחרי שהתגלה הבלוף שלו לפני 4 חודשים, הוא ממשיך להגיד שהבניה לא על שטח הגן. אם אתה רוצה להגן על יוסי, בבקשה. זה זבש"ך, לא שלי. אני לא יכול כל דבר שמביאים לפה, ללכת לבדוק בציציות, אולי שירה משקרת, אולי רוני משקר. אני חבר מועצה בדיוק כמוך. אני לא עושה תחקיר, אילנה דיין לא עובדת אצלי. כשבא ראש עיר ואומר 'אלה פני הדברים', אז אלה פני הדברים. איך יכולתי לבדוק את זה. מה זה קשור אליך ולמה אתה מגן עליו? אבל למה אתה מגן עליו, אני לא מבין.

מר בן ציון רוניק: הנודניקים מקרית הסביונים ואמנון היו אומרים משהו, אבל זהו, בזה זה (לא ברור)

גב' דורית חגי: סליחה, רשות הדיבור שלי ואני עומדת על זה. אני רוצה לסיים. לאור הדברים שאני אומרת, במידתיות, שגם הקבלן אינו מוכן לפשרה, וגם ההצבעה שהיתה פה, היא לא לגמרי ברורה לאור הגבולות של הבנייה, וגם לאור העובדה שאנחנו כל כך חסרים בשטחים ירוקים, בשום אופן אני לא הייתי מוכנה, אני, שיגזלו עוד שטח מהשטח הפתוח לציבור.

עו"ד רוני חלמיש: יש תב"ע בתוקף. ברור לך את המשמעות? יש תב"ע בתוקף.

גב' דורית חגי: אני את שלי אמרתי.

עו"ד יעלה מקליס: יש תב"ע בתוקף, והיה מכרז שהתפרסם, והיה זוכה ואושר במועצת עיר. זה התעכב לא בגללנו, או לא רק בגללנו, זה התעכב בגלל שזה כבר היה תלוי בחילופי שטחים עם המינהל, זאת היתה עסקה מסובכת. ולכן, עד שלא נגמרה עסקת חילופי השטחים, לא היה מקום לקדם את העסקה הזאת. אז זאת הנקודה. ושוב, אני לא מביעה דעה, אני רק מסבירה את העובדות. אומר היזם - אני זכיתי במכרז, זה היה המכרז. היום אתם רוצים לשנות? זה מכרז חדש.

עו"ד רוני חלמיש: הוא צודק.

גב' דורית חגי: איפה יהיו חילופי השטחים?

עו"ד יעלה מקליס: עסקה מאוד מורכבת.

מר נתן בז'ה: שאלה ליועץ המשפטי. האם טענה, אחרי שהצבעתי, לא הבנתי באמת משפטית (לא ברור) אחרי שיש תב"ע, ובאמת, לא בקטע של לפגוע באף אחד.

גב' דורית חגי: לא הבנתי. העובדות לא הובאו בפניי.

מר נתן בז'ה: אין מצב כזה. חבר מועצת עיר צריך לבדוק את הכל. במיוחד באופוזיציה שהצביעו 90%.

מר בן ציון רוניק: בית משפט הרי לא שואל את עצמו אם אחד הצביע נגד ואחד בעד.

מר נתן בז'ה: ולכן, הטענות האלה, אין קשר. את יודעת כמה פעמים אני מצביע ואחרי זה אני אומר טעיתי או לא טעיתי. הייתי צריך לבדוק, לא בדקתי, אני בבעיה. עכשיו לחברי, שנבחר למקום ראשון. עצה של חבר. כשאתה אומר כל פעם להקלטה בפרוטוקול שזה נעשה בחטא, אתה יכול להסתבך. לדעתי זה מסוכן. אני מציע לך כחבר. נבחרת, יהיו לנו עוד כמה שנים ביחד. תמחק את זה מהפרוטוקול, עצה. אם המשטרה סגרה את הכל, שאתה תמשיך להגיד את זה, בסוף יתבע אותך מישהו, וחבל. עצה של חבר. תקבל, תקבל. לא תקבל, לא תקבל.

עו"ד הדר מימון: תני לי רק להגיד איזה מילה.

עו"ד יעלה מקליס: אבל תחכה עד שמשה יסיים.

עו"ד הדר מימון: אני מביא ליסטוק, אני אחכה לסוף.

עו"ד יעלה מקליס: למחר אולי.

(מדברים ביחד)

מר משה לוי: עד כמה שאני זוכר, שהעסקה הובאה לפנינו, דיברו רק על שוק רמז, נקודה. לא דובר על הגינה, באמת לא דובר. האמת היא שגם גינת הכלבים הוקמה לאחרונה. כלומר, זו לא היתה שם גינת כלבים. אוקלהומה היה משהו קטן, לא היה כזה - כך שכשנתקבלה החלטה, התקבלה באמת בצורה חוקית. אני לא מדבר עכשיו על מה שהיה, אני לא נכנס לזה, זה כבר עברנו את זה. העסקה שנעשתה אז, היתה עסקה חוקית. זו דעתי. מצד שני, הגענו לגישור. איך הגענו לגישור? השופט שלח אותנו לגישור. כלומר, אם בגישור נעשתה שמאות וכדומה, אז כלומר השופט שהצטרך לדון על זה, אם במידה וזה לא יאושר, השופט שיצטרך לדון על זה, הוא יראה את השמאות, והוא יראה את כל הדברים.

עו"ד רוני חלמיש: הליכי הגישור הם הליכים חסויים. אני לא יודע מה יהיה בסוף.

מר בן ציון רוניק: אסור להעיד על מה שהיה בגישור.

מר שמואל רוטמן: רק אם הצדדים מסכימים.

מר משה לוי: אין לנו פה קייס ש- לדעתי צריך לתת לעסקה להסתיים ולהמשיך הלאה.

מר בן ציון רוניק: כן, לקחת את ה-6 מיליון ש"ח האלה ולהתקדם הלאה. שרוני יוכל גם לישון בלילה.

עו"ד רוני חלמיש: אני ישן. בואו, האחריות היא שלכם. אני את שלי עשיתי. האחריות היא שלכם.

מר נתן בז'ה: (לא ברור) אם היו חושבים שיש סיכוי, הייתם זורקים את זה. כנראה ש (לא ברור)

מר בן ציון רוניק: אני לא מכיר את התיק. אבל אני יודע איך הדינאמיקה מתנהלת.

מר שמואל רוטמן: דרך אגב, לא סיכמנו בינינו ולא דיברנו.

עו"ד יעלה מקליס: נכון, עורכי הדין לא צריכים ל (לא ברור) פה מסיכון ומסיכוי, כי אתה לא יודע מה תהיה ההחלטה, ואין צורך שזה יהיה גלוי וידוע. זה לא חכם לפי שום פרמטר.

מר נתן בז'ה: (לא ברור) מצפונית זורק את האשמה (לא ברור)

מר שמואל רוטמן: בשביל מה יש חברים?

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: הדר, רצית לדבר?

עו"ד הדר מימון: אה, תורי הגיע?

עו"ד יעלה מקליס: הגיעה העת.

עו"ד הדר מימון: אנחנו מדברים על גוף ציבורי שערך מכרז. היו טענות כאלה ואחרות לגבי תיבת המכרזים וכל מיני קשקושים שעלו אז. הדברים האלה נבדקו על ידי המשטרה (לא ברור) איזה חשד או משהו. אבל אני חושב שזה יותר היה בקטע של טענות של צבע, שפה נתלו עליהן. אני חושב שהעמדה של התובע בתיק הזה היא עמדה איתנה וחזקה. אני חושב שאנחנו כגוף ציבורי לא אמורים להיות אופורטוניסטים, ולא לנסות לסחוט, ולא לנסות לעשות דברים כאלה. כי בסך הכל אנחנו פה מחלישים את האמון של הציבור בגופים ציבוריים מעין אלה, וזאת לא הכוונה. אז אני מציע, שבחלוף 8 שנים מהעסקה, אותם 3.8 מיליון ₪, שהפכו היום ל-6 מיליון ₪, ניקח אותם באהבה. העוד 200 מ"ר של גינת הכלבים שעשו שם, עכשיו בעת האחרונה, בשנה האחרונה, כשידוע כבר שיש תביעה על השטח הזה, לא יודע מה היה החכמה הגדולה לרוץ ולעשות שם, לבזבז על זה גם כסף, על גינת הכלבים הזאת.

גב' שירה דקל כץ: אפשר להעתיק את גינת הכלבים ממקום למקום.

עו"ד הדר מימון: להעתיק את גינת הכלבים?

מר אמנון סעד: כן, אין בעיה. בתכ"ר, אין בעיה. בינינו, אתה עושה את זה.

גב' שירה דקל כץ: גדר ומתקנים אין בעיה להעתיק. זה לא מבנה קבע.

עו"ד הדר מימון: אני הייתי מאשר את הדבר הזה. בסך הכל מדובר על פיתוח של המקום הזה. המקום הזה גם טעון פיתוח. אני לא יודע אם בשוק הנדל"ן הנוכחי עוד אפשר להרוויח שם מהעסקה הזאת. אני חושב שיש גם עוד עסקה אחת בקנה שאני מכיר אותה, העסקה של הזוגות הצעירים פה, שגם מתעכבת 200 שנה, ואנשים כבר כגרו וכבר לא צעירים, וכבר לא נזקקים. אומרים על זה - עבר זמנו, בטל קורבנו. זה כל כך מצער לראות את הדברים האלה, ההתמשכות של הדברים האלה לא מוסיפה לא כבוד לעירייה ולא אמון לתושבים ולמתקשרים עם העירייה זאת. אני מציע לאשר את זה.

מר נתן בז'ה: חצי משפט. אני הייתי מבקש מהיועץ המשפטי שלנו לנסח את הסיכום של הדבר הזה, זאת אומרת, על מה אנחנו מצביעים מדויק.

עו"ד רוני חלמיש: יש לך.

מר נתן בז'ה: יש לנו? אותה הצעת החלטה? שלם איתה?

עו"ד רוני חלמיש: יש הצעת החלטה. זהו.

מר בן ציון רוניק: ההצעה היא שמאשרים את ההצעה של המגשר.

עו"ד רוני חלמיש: (לא ברור) מבצעים את הבחירה, וזה מותנה באישור משרד הפנים.

(מדברים ביחד)

מר נתן בז'ה: תביאי את זה להצבעה וזהו.

עו"ד יעלה מקליס: אני רוצה להגיד לכם, שהאמת היא שאני מתלבטת. דעתי באמת חלוקה, באמת, זאת האמת. זאת הכנות האמתית. מצד אחד, דעתי אינה שפיטה.

עו"ד הדר מימון: חכי רגע, אבל את צריכה גם להגיד לאלי.

עו"ד יעלה מקליס: לגבי כל הסיפור, ואני לא רוצה להיכנס באופן אישי ולעניין של הירוק, והעניין שיש שם בתים בכמה מקומות, בשטח שהוא בעצם צמוד קרקע.

עו"ד הדר מימון: יעלה, בואי אני אצא החוצה, נעזור לך את ההחלטה יותר בקלות. הנה, יש לך 4.

עו"ד יעלה מקליס: תודה, הדר. ומצד שני, מדובר בשיפור משמעותי של הסכום, ואולי תיקון של העלות של הנכס. עדיין נראה לי שזה נמוך מידי, אבל זאת הצעת המגשר, ועל זה אנחנו צריכים להצביע.

עו"ד הדר מימון: אז מה דעתך?

עו"ד יעלה מקליס: לא יודעת, אני אשאיר את זה להחלטתכם.

עו"ד הדר מימון: לא, למה? מה?

עו"ד יעלה מקליס: למה לא?

עו"ד הדר מימון: קשה לך?

עו"ד יעלה מקליס: כן, קשה לי. אני אומרת שקשה לי. אני בהחלט אומרת שקשה.

עו"ד הדר מימון: בחרו אותך לקבל החלטות, לא כדי להגיד 'קשה לי'.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, בוא, תאמין לי, כמות ההחלטות שאני מקבלת-

עו"ד הדר מימון: היא לא רוצה לקבל החלטה.

מר אמנון סעד: למה?

עו"ד הדר מימון: קשה לה.

עו"ד יעלה מקליס: אמנון, מה אתה מצביע?

עו"ד הדר מימון: תעלו את זה להצבעה, אתם תדעו.

מר משה לוי: אם מסתכלים עכשיו באופן כללי, אנחנו מדברים פה על חצי דונם, על 10 מיליון ש"ח הערכה, 6 מיליון ש"ח, תקבל (לא ברור) של 4 מיליון מהשופט, כי השופט לא יודע על הגישור, זה מה שאמרתם. שאז חצי דונם על 10 מיליון ש"ח, אני לא יודע. עוד לא הגענו למצב הזה ביהוד.

מר שמואל רוטמן: רגע, וזה כסף חופשי, אתה מבין מה זה?

מר משה לוי: לא, לא, עזוב. לא הגענו לזה ביהוד. ביהוד עדיין לא נמכר חצי דונם ב-10 מיליון.

עו"ד יעלה מקליס: זו הצגה יפה של הדברים.

מר משה לוי: זאת אומרת, זה מה שאני מסתכל כרגע. כי בסופו של דבר, אז נעשה גינת כלבים טיפה יותר למעלה. מה לעשות?

עו"ד יעלה מקליס: לא, זאת לא היתה עמדתי. אבל כמו שאמרתי, מי בעד לאשר? הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת את הצעת המגשר, ומאשרת מכירת זכויות העירייה במגרש בשטח 1,480 מ"ר, בגוש 6894 וחלק מחלקה 21, על פי תכנית בנין עיר יד/6156 לחברת מגנזי תשתיות בע"מ ח.פ. 510845571, אשר זכתה במכרז 5/2010 שפורסם על ידי החברה הכלכלית ליהוד מונוסון בע"מ ולחתימה על הסכם המכר שצורף למסמכי המכרז. התמורה המתוקנת בסך של 6 מיליון ₪ בתוספת מע"מ, ככל שיחול. ההתקשרות מותנית באישור משרד הפנים. מי בעד?

עו"ד הדר מימון: את צריכה אבל רוב של חברי המועצה.

עו"ד רוני חלמיש: את צריכה 8 מחברי המועצה.

עו"ד יעלה מקליס: מי בעד? (פונה להדר) אתה לא בעד?

עו"ד הדר מימון: לא יודע, אני מחכה לך שאת תצביעי.

עו"ד יעלה מקליס: מה זה קשור? מה, אתה חייב להיות השמיני?

עו"ד הדר מימון: אני רוצה לראות מה העמדה שלך ציבורית. תגידי לי מה העמדה שלך.
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, חסר לנו 1.

עו"ד יעלה מקליס: אתה, 8.

עו"ד הדר מימון: לא, לא, לא. תלוי מה את מצביעה?

עו"ד יעלה מקליס: למה לא? הדר.

עו"ד הדר מימון: אני נמנע.

עו"ד יעלה מקליס: אתה נמנע?

עו"ד הדר מימון: כן.

עו"ד יעלה מקליס: ואמנון?

מר אמנון סעד: אני נגד. ואת אסור לך לעשות את זה. תצביעי. למה את פוחדת להצביע?

עו"ד יעלה מקליס: אמנון.

מר אמנון סעד: מה אמנון? את שואלת אותי ואת אומרת לי 'אמנון'? הצבעה לא הולך ככה. הצבעה אומרים 'מי בעד'? תרים אצבע כן או לא? מה את שואלת אותי? לא, לא, את לא שואלת אותי.

עו"ד יעלה מקליס: אתם לא רוצים להצביע?

עו"ד הדר מימון: תצביעי.

מר אמנון סעד: מה זה לא רוצים להצביע? מי בעד?

עו"ד יעלה מקליס: אתה היית בעד. אתה היית בעד אפילו של 4.8, 3.8.

- מר אמנון סעד:** את לא מצביעה ואת מבקשת מאנשים אחרים?
- עו"ד הדר מימון:** תצביעי.
- עו"ד יעלה מקליס:** טוב. מי בעד? אלי, בני, שמוליק, פינקר, נתן. אתה מצביע בעד?
- מר משה לוי:** לא, אני מצביע אחריהם.
- עו"ד יעלה מקליס:** אה, הבנתי.
- עו"ד הדר מימון:** את רואה? היית סופרת מקודם, זה היה תלוי רק בך.
- עו"ד יעלה מקליס:** אז אתם נמנעים? אתה נמנע?
- מר אמנון סעד:** אתה נמנע?
- מר גד מילר:** אני נמנע.
- עו"ד יעלה מקליס:** כן, אמנון, אתה נגד?
- מר אמנון סעד:** תגמרו את ההצבעה. זה לא עובד ככה.
- עו"ד יעלה מקליס:** למה לא?
- מר אמנון סעד:** את הצבעת?
- עו"ד יעלה מקליס:** לא.
- מר אמנון סעד:** תגידי מי בעד, מי נגד. לא ראיתי דבר כזה. מה את שואלת אותי? תעברי למי נגד.
- עו"ד הדר מימון:** טוב, תצביעי עוד פעם, הוא יצא.
- מר שמואל רוטמן:** בואו לא נהפוך את זה לפארסה, באמת. חברים, אני מצטער, נו.
- עו"ד יעלה מקליס:** (לא ברור) בעד.
- עו"ד הדר מימון:** הוא הצביע נגד. הנה, הוא אמר נגד.
(מדברים ביחד)
- מר שמואל רוטמן:** פינקר, זה לא יפה. לא (לא ברור) עוד 2 דקות. הוא הצביע בעד.
- מר אמנון סעד:** אין 8, כי גד נמנע.
- עו"ד הדר מימון:** כמה יצא לך?
- מר אמנון סעד:** איך 8? גד נמנע.
- עו"ד יעלה מקליס:** מה?
- עו"ד הדר מימון:** כמה אנשים יצאו לך?

- מר בן ציון רוניק:** אלי, פינקר, אני, רוטמן, נתן (לא ברור)
- מר אמנון סעד:** חסר לה אחד.
- עו"ד הדר מימון:** (לא ברור) 7, חסר לך אחד.
- עו"ד יעלה מקליס:** אתה.
- עו"ד הדר מימון:** אני?
- מר אמנון סעד:** תצביעי בעד, הוא יצביע אחרייך.
- עו"ד הדר מימון:** מה את מצביעה?
- עו"ד יעלה מקליס:** הדר, אתה היית מוכן לאשר גם פחות. את ה-3.8 היית מוכן לאשר. אז בואו, אל תגיד לי שעכשיו אתה נגד.
- מר אמנון סעד:** הוא אומר שהוא מצביע איתך, אבל תצביעי, שהוא יראה.
- עו"ד הדר מימון:** אני מצביע איתך, יעלה. אני איתך.
- עו"ד יעלה מקליס:** פעם אחת אתה תצביע בעד (לא ברור)
- עו"ד הדר מימון:** אני אגיד לך למה. את ראשת העיר פה, לקבל החלטות גם כשטוב וגם כשלא. את יודעת מה מצבך המשפטי, אין מה לעשות. יכול להיות קצת כואב שיציירו אותך כמי שביטלה גינת כלבים באוקלהומה, ותקבלי החלטה.
- עו"ד יעלה מקליס:** אתם לא רוצים להצביע?
- מר אמנון סעד:** אנחנו רוצים. תגידי מי נגד?
- עו"ד הדר מימון:** הוא נגד. מה את רוצה?
- עו"ד יעלה מקליס:** אוקיי. מי נגד?
- עו"ד הדר מימון:** בואי נשאל את אורי שנער מה דעתו.
- עו"ד יעלה מקליס:** מסכן, תן לו יום אחד לחיות. כן. דורית ואמנון נגד. הדר?
- עו"ד הדר מימון:** אני איתך, מה את בלחץ? אולי תוציאי בפייס 'הדר הצביע איתי'.
- עו"ד יעלה מקליס:** אתה רוצה להימנע?
- עו"ד הדר מימון:** אני מצביע איתך. מה שאת תצביעי- יעלה, זו הצבעה סיעתית, בחייך. שלא תגידי (לא ברור)
- עו"ד יעלה מקליס:** ממתי אתה מצביע סיעתי?
- עו"ד הדר מימון:** אנחנו מאותה סיעה, בחייך, נצביע בעד.
- עו"ד יעלה מקליס:** ביחד.

- מר גד מילר:** 'יחד', לא? קוראים לכם?
- עו"ד הדר מימון:** בטח 'יחד' בראשות יעלה מקליס. בואו נצביע ביחד. בואי, תקשיבי, אני את ובני.
- עו"ד יעלה מקליס:** טוב.
- עו"ד הדר מימון:** יאללה, תתאמצי.
- עו"ד יעלה מקליס:** מה?
- עו"ד הדר מימון:** תתאמצי, נצביע ביחד.
- עו"ד יעלה מקליס:** זה ברור שאתה בעד, בוא. אתה הצבעת על 3.8, אז מה, לא תצביע על 6?
- עו"ד הדר מימון:** תגידי זה חגיגי. אני כסיעה שלך, כמספר 2 שלך, מצביע ביחד איתך עקרונית בדבר הזה.
- מר אמנון סעד:** תצביעי. הוא אומר לך הוא איתך. תצביעי, הוא יהיה איתך.
- עו"ד יעלה מקליס:** כן.
- עו"ד הדר מימון:** מה את מפחדת?
- מר אמנון סעד:** אז תצביעי. הוא אומר משהו, מה שאת, זה הוא. לא חוזר בו. תצביעי.
- עו"ד הדר מימון:** תצביעי, נו מה.
- מר אמנון סעד:** מה את רוצה?
- עו"ד הדר מימון:** את רוצה שאני אבוא לשבת לידך? להגיד לך את זה? לתפוס לך את היד?
- מר אמנון סעד:** כן, כן. בוא, ביחד. בוא, תהיה גבר.
- עו"ד יעלה מקליס:** אמנון, זה בתנאי שתשכנע אותו להצביע כל דבר שאני מבקשת כמוני.
- מר אמנון סעד:** את עוד פעם לא מסתפקת במועט?
- עו"ד יעלה מקליס:** לא מסתפקת במועט.
- מר אמנון סעד:** תסתפקי במועט.
- עו"ד יעלה מקליס:** אמרתי שאני מתלבטת, ואני בהחלט מתלבטת. מדובר בסוגיה לא פשוטה.
- עו"ד הדר מימון:** אבל זה אירוע חגיגי אחרי כמה שנים. אנחנו מצביעים ביחד (לא ברור)
- עו"ד יעלה מקליס:** זה באמת חגיגי. הבעיה שזה יהיה חד פעמי, אז זה לא שווה. אם זה היה הופך להרגל, אולי זה היה (לא ברור)

עו"ד הדר מימון: את תמיד יכולה להצביע איתי. תאמיני לי, את יכולה להיות ראשת עיר גם בפעם הבאה. מה אכפת לך? אני חושב שאם רוב חברי המועצה (לא ברור)

עו"ד יעלה מקליס: ברור שרוב חברי המועצה (לא ברור)

מר שמואל רוטמן: את צריכה לגלות סולידריות.

עו"ד יעלה מקליס: סולידריות.

מר אמנון סעד: הוא מתכוון מנהיגות.

עו"ד יעלה מקליס: סולידריות, כן.

מר אמנון סעד: מנהיגות.

מר בן ציון רוניק: חבר'ה, נו מה?

מר אמנון סעד: מה חבר'ה? תגיד לי, אתה בסדר? אתה בסדר? היא לא יכולה להחליט. הוא אמר לה 'תצביעי בעד, אני איתך'.

מר בן ציון רוניק: בסדר, אז (לא ברור)

מר אמנון סעד: אז למי אתה אומר 'חבר'ה'? למי? אני רוצה רגע להבין, למי אתה אומר חבר'ה?

מר בן ציון רוניק: מה אתה מתרגז?

מר אמנון סעד: זה מה שיש להם להגיד 'למה אתה מתרגז, למה אתה לא מנומס'. אבא שלי מת. הייתי מביא אותו לידך, היית רואה מי חסר תרבות, אני או אתה, בסדר?

מר בן ציון רוניק: אמרתי לך, אמרתי לך-

מר אמנון סעד: אתה לא חושב רגע לעצמך 'יצאתי אהבל כשאני צועק חבר'ה, כאשר היא לא מחליטה'?

(מדברים ביחד)

מר בן ציון רוניק: למה אתה כל כך לוקח את זה אישית?

עו"ד יעלה מקליס: אני עושה רגע הפסקה.

עו"ד הדר מימון: אחד הימים היפים שלי בחיים בפוליטיקה.

מר אמנון סעד: כן, נכון. נהנה מהמבוכה הזאת.

עו"ד הדר מימון: בואו ניקח 10 דקות הפסקה, יעלה.

מר אמנון סעד: לא, אין שום הפסקה, תפסיקו.

*** הפסקה ***

(מדברים ביחד)

מר גד מילר: יעלה, אני רוצה ללכת. יעלה, אני יכול ללכת (לא ברור)?

עו"ד יעלה מקליס: כן. טוב.

מר משה לוי: טוב, נעבור לנושא הבא, נראה לי שלא תהיה הפרעה.

עו"ד יעלה מקליס: לאחר התייעצות סיעתית, הסיעה מקבלת את עמדתו של הדר מימון, עם התוספת הכלכלית של שיפור המחיר.

עו"ד הדר מימון: אני בכלל דעתי להימנע. מה את (לא ברור)?

עו"ד יעלה מקליס: אז אתה גם לא אמין. אני אניד עוד שאני מציעה שמועצת העיר גם תבדוק את האפשרות להגדיל את גן אוקלהומה בכיוון המזרחי, כדי להחזיר לציבור את השטח במקרה ש (לא ברור) בסדר? כן. תפעלת להגדלת הגינה איפה שהמחסן של העירייה.

עו"ד הדר מימון: במחסן של העירייה?

עו"ד יעלה מקליס: כן, כן.

מר שמואל רוטמן: יפה, כל הכבוד.

עו"ד יעלה מקליס: לפרק את המחסן, להעתיק אותו. נראה שזה אפשרי, אנחנו (לא ברור) אז ההצעה התקבלה.

עו"ד רוני חלמיש: רגע, אבל מי בעד?

עו"ד יעלה מקליס מקריאה את ההצבעה:

בעד - 8 הדר מימון, נתן בז'ה, משה לוי, שמואל רוטמן, בני רזניק, אלי גרינמן, יצחק פינקר, יעלה מקליס.

נגד - 2 אמנון סעד, דורית חגי

נמנע - 1 גד מילר

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות את הצעת המגשר ומאשרת מכירת זכויות העירייה במגרש בשטח של 1480 מ"ר בגוש 6894 חלק מחלקה 21 על פי תכנית בנין עיר יד/6156 לחברת מגנזי תשתיות בע"מ ח.פ. 510845571, אשר זכתה במכרז 5/2010 שפורסם על ידי החברה הכלכלית ליהוד מונוסון בע"מ ולחתימה על הסכם המכר שצורף למסמכי המכרז. התמורה הינה בסך של 6 מיליון ₪ בתוספת מע"מ ככל שיחול. ההתקשרות מותנת באישור משרד הפנים.

סעיף מס' 9 - אישור מועצת העיר לפתיחת חשבונות עזר לשנים 2018-2019 בגין מענקי מפעל הפיס.

עו"ד יעלה מקליס: אישור מועצת העיר על פתיחת חשבונות עזר לשנים 2018-2019, בגין מענקי מפעל הפיס. מפעל הפיס מחייב במענקים שהוא נותן לעירייה לפתוח חשבון עזר לצורך קבלת הכספים. המועצה אישרה נושא זה ב 2016 לשנים 2016-2017 ועכשיו הבקשה היא אישור לשנים 2017-2018. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת פתיחת חשבונות בבנק דקסיה בשנים 2018-2019, לכל פרויקט שימומן על ידי מפעל הפיס. יובהר כי לכל פרויקט כאמור יפתח חשבון נפרד בבנק דקסיה בישראל בע"מ. בעד?

גב' דורית חגי: מה זה דקסיה?

עו"ד יעלה מקליס: בנק שלה רשויות המקומיות.

מר משה לוי: אלה דרישות של מפעל הפיס.

עו"ד יעלה מקליס: זו דרישה של מפעל הפיס כדי לקבל.

גב' דורית חגי: לא, מה זו המילה דקסיה?

עו"ד יעלה מקליס: זה בנק שהרשויות המקומיות עובדות בו בחלק גדול מהחשבונות שלהם. מי בעד? פה אחד? אמנון?

מר אמנון סעד: כן.

עו"ד יעלה מקליס: הדר?

עו"ד הדר מימון: כן, כן.

עו"ד יעלה מקליס: אלי? אוקיי.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, פתיחת חשבונות בנק בבנק "דקסיה ישראל בע"מ" בשנים 2018-2019, לכל פרויקט שימומן על ידי מפעל הפיס.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו חוזרים לסדר היום.

סעיף מס' 2 - דיווח ודיון בדוח הכספי הרבעוני ל-31.12.2017.

עו"ד יעלה מקליס: דיווח ודיון בדו"ח הכספי הרבעוני. בבקשה, דברי הסבר: גל לניאדו. דו"ח גזבר. קיבלתם אותו, נכון?

מר גל לניאדו: בעצם חילקנו לכם את הדו"ח הכספי ל-31.12.17. את הניתוח שלי לדו"ח גזבר העירייה, את פרוטוקול ועדת כספים וניתוח יו"ר הוועדה משה לוי. אתם רוצים לעבור על הניתוח שלי? רוצים שאני עבור על הדו"ח?

עו"ד יעלה מקליס: כן, כן, תעבור על הניתוח שלך.

מר גל לניאדו: אוקיי, נתחיל לעבור על הניתוח. שיעור הגבייה בעצם של הארנונה הוא 93%. יש ירידה מסוימת לעומת שנת 2016. הירידה נובעת עקב התנהלות משפטית מול תעשייה אווירית. זה בשנת 2016 הם החליטו לשלם איזשהו סכום ארנונה ששנוי במחלוקת מבחינתם, והחליטו לשלם אותו. ובשנת 2017 הפסיקו לשלם אותו. זו הסיבה לתזוזה פה באחוז הגבייה. אם אני אלך ככה לפי הסדר, ואני אחזור דווקא לפי הסדר של הניתוח, כדי שזה יעשה לנו איזשהו שכל, העירייה פרעה בסוף שנת 2017 את מלוות הביוב, וזה הדבר בעצם המובהק הגדול שקרה פה מבחינת האיתנות הפיננסית של העירייה, שהפחתנו את המלוות שלנו בהיקף אדיר. סך החוב שלנו ירד מ-81.6 מיליון ש"ח. סך החוב שלנו ירד מ-103.5 מיליון ש"ח לסוף 2018 ל-81.6 מיליון ש"ח לסוף 2017. כשיתרת סך החוב שלנו ירד בפסקה השנייה, סך החוב שלנו ירד מ-103.5 מיליון ש"ח ל-31.12.16 ל-81.6 מיליון ש"ח לסוף 2017. זה הניתוח. אתה מסתכל על הניתוח, אמנון?

- מר אמנון סעד:** מה אתה רואה שאני לא רואה ?
- עו"ד הדר מימון:** את זה לא שלחו לנו.
- מר גל לניאדו:** לא, לא, לא. עכשיו חילקנו את זה.
- מר אמנון סעד:** אנחנו לא רואים את מה שאתם רואים.
- מר גל לניאדו:** עכשיו חילקנו את זה. אין לך העתק של זה ?
- עו"ד הדר מימון:** זה אתה מתכוון? הדו"ח של ועדת כספים ?
- מר גל לניאדו:** כן.
- עו"ד הדר מימון:** אבל למה לא לשלוח את זה בזמן, שנוכל לעבור ?
- גב' דורית חגי:** למה לא שלחת לנו שננתח את זה ?
- עו"ד הדר מימון:** האמת שאסור לדון בזה, אבל אנחנו נזרום.
- מר גל לניאדו:** רגע, בואו נמשיך אחרי זה, שאם יהיו לכם שאלות, וגם נעבור על הניתוח של יו"ר הוועדה.
- מר אמנון סעד:** רגע, זה ירד ל-81 בגלל ששילמנו את המלוות של ה (לא ברור)
- מר גל לניאדו:** בעיקר עקב ה (לא ברור)
- מר אמנון סעד:** חוץ מה-12 מיליון שאנחנו משלמים על האג"ח ?
- מר גל לניאדו:** כן. בדיוק.
- מר אמנון סעד:** בסדר, אוקיי.
- מר גל לניאדו:** יתרת המזומן של העירייה עומדת על 96.7 מיליון ש"ח, מהם 63 מיליון ש"ח מיועדים לפיתוח, וזאת לעומת 118 מיליון ש"ח בסוף 2016, שמהם 83.2 מיליון ש"ח יועדו לפיתוח. עיקר הירידה נובעת מהפירעון המוקדם של אותה הלוואה. אנחנו לקחנו 11.9 מיליון ש"ח מקרן התאגוד, והעברנו, ובצורה אחרת, במקום לעשות לא יודע מה, בצורה אחרת שכפי שהתקבלה פה החלטה, נפרעו הלוואות הביוב שנותרו בעירייה.
- מר אמנון סעד:** שאלה. ב-118 מיליון ש"ח שהיו בקרנות, אתה מחשיב בתוכם את ה-12 מיליון ש"ח של ה (לא ברור) ?
- מר גל לניאדו:** כן, זה קרן תאגוד, בוודאי.
- מר אמנון סעד:** אז ריאלית, יוסי השאיר 130 מיליון, פחות 118 מינוס 11, 107 מיליון ש"ח, אז חסרים 23 מיליון, אם יוסי צודק.
- מר גל לניאדו:** אני לא נכנס עכשיו ליוסי ומה נשאר. אתם רוצים ? אין בעיה.
- מר אמנון סעד:** אם ככה חסרים 23 מיליון.

מר גל לניאדו: תן לי לנתח את הדו"ח.

מר אמנון סעד: אולי העברתם את הכל לוועד הרובע, אני לא יודע.

מר גל לניאדו: אמנון, תן לי לנתח. אתם רוצים אחרי זה לשאול שאלות עובדתיות, אני אענה לכם בשמחה. בסדר? באמת ניתן להיווכח כי רמת הנזילות של העירייה בסופו של דבר ירדה, זה ברור לנו שהיא ירדה. אבל עיקר הירידה זה עקב פירעון מוקדם של אותן הלוואות ביוב. זה קודם כל צריך להסביר.

מר אמנון סעד: כן, אבל אם אתה מסתכל, אז 96.7 מיליון ש"ח, לעומת, נגיד סתם אני אומר, לא סתם אני אומר, סוף 2013 היו 120 מיליון. אתה צריך להגיד את זה נכוחה. למה? כי חלק כן שילמנו על בית ספר יהודה הלוי. נגיד כמה, 10 מיליון ש"ח ירדו?

מר גל לניאדו: אמנון, אני לא מבין את הניתוח.

מר בן ציון רוניק: איך אתה יודע כמה היה בסוף 2013, זה לא כתוב פה.

מר אמנון סעד: לא, אני יודע. כי עברנו על זה כבר פעם, ואמרנו שגל אמר שאנחנו נמצאים בדיון של שנה שעברה.

מר גל לניאדו: תן לי להשלים את הניתוח, אמנון.

מר אמנון סעד: ואחרי זה אני אשאל?

מר גל לניאדו: כן, תשאל.

מר אמנון סעד: אבל אתה מבין את השאלה?

מר גל לניאדו: אתה עכשיו שואל על 2013, אבל דקה, תן לי להגיד.

מר אמנון סעד: לא, אני מדבר גם על 2016, על הנזילות שם ב-2016, לפני שקיבלנו. אני רוצה לנטרל את ה-12 מיליון שקיבלנו מהתאגיד. ואז לעשות השוואה ולהגיד איפה הכסף הזה. וגם אז לא היה לנו כסף.

עו"ד הדר מימון: למה? הכסף של התאגיד (לא ברור)

מר אמנון סעד: לא, לא, תוריד אותו, בשביל לדעת, אתה מבין?

מר גל לניאדו: בואו, בסופו של דבר, האיתנות הפיננסית של העירייה לא ירדה, היא גדלה, וזאת בעקבות ההפחתה הניכרת בהלוואות. זאת בעקבות ההקטנה של הלוואות של העירייה. בסדר? אם אנחנו מסתכלים על הניתוח. דו"ח ביצוע התקציב הרגיל לדצמבר 2017, אז אנחנו בעצם סיימנו את הדו"ח כמו בכל ה-13-12 שנה האחרונים, באיזון תקציבי. וזאת לאחר העברה של 1.3 מיליון ש"ח מהקרנות לתקציב הרגיל, לעומת התקציב המאושר המקורי, שתכננו להעביר 6.8 מיליון ש"ח. אז ככה שהעברנו, לא אפס אמנם, אבל העברנו רק רבע ממה שתכננו. בסדר?

מר משה לוי: היו שנים-

מר גל לניאדו: שגם לא העברנו, נכון. גם ב-2015 ו-2016 לא העברנו גם כלום, וגם בשנים לפני זה לא העברנו כלום, נכון. סך הכנסות עצמיות בנטרול פרק המים והביוב, עומד על 131 מיליון ש"ח, לעומת 128 מיליון ש"ח ל-31.12.16. כלומר, סך הכל התקציב העצמי, ההכנסות העצמיות שלנו, למרות הקיטון בארנונה, שהיתה לנו בעיה, תיארתי לכם בעניין של התעשייה האווירית. למרות כל זאת, גדל ב-2.3% סך הכל, הכנסות עצמיות. את הנושא של גביית הארנונה אני תיארתי, אז אני לא כאן אקריא שוב פעם, כי אמרתי את זה בפתח דבריי. תהפכו עמוד, ניתן לכם כאן ההסבר של נושא של עניין התעריפים, העניין המשפטי עם התעריפים מול תעשייה אווירית. אם אנחנו מנתחים את דו"ח ביצוע תקציב הכנסות והוצאות, זה מלמד כי בעצם הארנונה, בעקבות הנושא הזה של תעשייה אווירית, אנחנו היינו קצת בתת ביצוע בעצם לעומת התקציב המתוקן. הכנסות מים וביוב, זה משקף גביית פיגורים משנים עברו, כבר עין לנו את הדבר הזה בעצם, זה מנוהל והועבר לתאגיד. הכנסות חינוך עצמיות גדלו בעיקר עקב פעילויות חוגים בגני ילדים, שהועברו בעצם לגבייה של העירייה, ותפעול על ידי העירייה, מה שבעבר היה בתוך הגנים עצמם, באמצעות הגנים.

גב' דורית חגי: למה זה עבר מהגנים?

מר גל לניאדו: אותו דבר. זה רק התנהלות שלנו בנושא הזה, שבעצם העירייה החלה לגבות בעצמה את הכספים, בעיקר עקב התערבות או פעילות של המפקחת של משרד החינוך, והנחיות משרד החינוך בנושא. והגנים קיבלו את אותו שירות, רק במקום שהגננות ישלמו להן מהגן, מכסף שהן אוספות מההורים, העירייה שילמה מאותו כסף שהיא גבתה מההורים. הכנסות משרד הרווחה, הביצוע יחסית גבוה, זה גם כן בזכות העמקת עבודת העירייה בפן הדיווחי והמנהלי. וגם ההירתמות של מנהל מחלקת תקציב, אייל, שעובד איתי, ועם מיכל קדש מנהלת האגף לנושא הזה. הכנסות עצמיות, יש לנו כאן כמה הכנסות עצמיות חד פעמיות שנפלו עלינו בעצם ב-2017, שסייעו לנו בתקציב. (1) זה ביטול חוב לשפד"ן בסך של 436,000 ש"ח (2) הסכם פשרה בעניין חיוב בגין צריכת מים מעל הזכויות, שהניב לנו 2.3 מיליון ש"ח. וכל הדברים האלה, בעצם הביאו לזה, שהחזרנו לקרנות 5.5 מיליון ש"ח מאותם 6.8 מיליון ש"ח שהתכוונו להתחלה למשך. סך פירעון המלוות הסתכם, אני מדלג על נושא, אני אלך לפי הסדר, סליחה. אני אלך לפי הסדר. אני רואה פשוט כבר אנשים פה מתחילים, ובגלל זה ככה דילגתי קצת. הוצאות השכר עמדו על 64.1 מיליון ש"ח, לעומת 60 מיליון ש"ח לשנה קודמת. יש גידול של 4.6 מיליון ש"ח. זה נובע בעיקר, וכתוב לך גם, נובע בעיקר מזחילת שכר אוטומטית, בעצם של ה-1% של העובדים והסכמי שכר שהיו מאוד נדיבים דווקא ובעיקר בשנים האחרונות, עם בעלי שכר דווקא נמוך ברשויות המקומיות. קלטנו, הייתה קליטה מאסיבית של סייעות גני ילדים. זה לא הגדלת תקן. זו קליטה מאסיבית של סייעות גני ילדים מחברה שנותנת לנו שירותים בנושא (לא ברור) אותם תקנים נשארו רק בתוך העירייה, וזאת גם כמתן מענה להתנהלות תקינה בכל הנושא הזה של הפעלת מערך סייעות גני ילדים בעירייה. הופעל בעצם המערך של השיטור העירוני, שזה כלל תקנים.

גב' דורית חגי: כמה?

מר גל לניאדו: בערך 6-7 תקנים, תלוי איך אנחנו סופרים את זה. לשאלה שלך אני ממשיך לענות. נוספה יחידה חדשה בשנת 2017, מנהלת התחדשות עירונית, שגם כן יש כאן שני תקנים פה שבעצם נוספו. ויש תקנים נוספים בודדים נוספים. זה עיקר התקנים מה שציינתי.

גב' דורית חגי: אבל זו האדריכלית הזאת מהמנהלת-

מר גל לניאדו: היא עובדת עירייה.

גב' דורית חגי: היא אמרה לי אבל שהיא עובדת של הותמ"ל משהו.

מר גל לניאדו: לא, רגע. היא ממומנת, 50% מהמימון שלה מגיע לעירייה ממשרד השיכון, כמו שאת באמת ציינת, 50% על חשבון העירייה, אבל היא עובדת עירייה. תלוש המשכורת שלה מהעירייה, וכל העובדים גם של מנהלת התחדשות עירונית, לכשייקלטו. ענת לרנר. בואו נמשיך, הנה אני עומד לסיים, ואחר כך אם יש לכם שאלות. שואלים אותי שאלות, אני עונה. יש לנו עוד שתי נקודות פה שבאמת אנחנו חוזרים וגם תמיד משווים אותן מידי דו"ח, וגם הפעם אנחנו הצפנו אותן ומשווים אותן, זה נושא פירעון המלוות, שלאט-לאט בפירעון המלוות, כמו שאתם רואים, אנחנו כבר מתחילים להתכנס לממוצעים הארציים בנושא הזה, שהוא בערך עומד על 6%. אנחנו ב-7.8%. בעבר זה היה פי 2, פי 2.5 אפילו. כמובן, כמו שכולכם יודעים, בשנת 2021 הדבר הזה בעצם כמעט התאפס, כי יישארו איזה חלקיקי הלוואות של דברים אחרים, שעדיין יש לנו, אבל כמעט התאפסו ההלוואות בעירייה בעצם. ועדיין יש כאן נקודה אחת שהיא נקודת חולש מובנית אצלנו בתקציב, שאם כן, אני מזהה פה סימן בנקודה הזאת, שבעצם כבר הגענו לפיק הזה, וזה הפנסיה התקציבית. אנחנו משלמים 15.9 מיליון ש"ח בשנה פנסיה תקציבית. כלומר, אנחנו משלמים את זה לעובדים שכבר לא עובדים בעירייה כפנסיה תקציבית כמובן. כל עובדי העירייה שבעצם לפני שהם עובדים בעירייה, בעצם לפני שנת 2000 בגדול, אני מזהה את זה שמשנה שעברה לשנה כבר אין גידול, אפילו יש קיטון.

מר בן ציון רוניק: מדינת ישראל תגיע ב-2030 רק לפיק.

מר גל לניאדו: בני, אחת הסיבות לכך, כי הייתה כאן פרישה יחסית המונית מאסיבית בתכנית ההבראה, לפני כבר 12-13 שנה, והפרישה המאסיבית הזאת כבר התרחשה. עדיין יש כל הזמן פרישות. וגם מרבית העובדים היקרים בפנסיה תקציבית כבר פורשו. מרבית, לא כולם.

עו"ד הדר מימון: (לא ברור) שנות ה-90.

מר בן ציון רוניק: כן, אבל גם יש כאלה שמתו והאלמנות מקבלות.

מר משה לוי: מקבלות 100%.

מר גל לניאדו: אבל שורה תחתונה, בנושא הזה, זה לא יעזור, אנחנו עדיין משלמים הרבה יותר כסף ל (לא ברור) הארצית. אני אביא לכם גם את הנתונים. 9.2% מהתקציב שלנו הולך לפנסיה תקציבית, שבארץ בממוצע ברשות מקומית זה 4%, כלומר 5.2% מעל הממוצע אנחנו משלמים פנסיה תקציבית. אני מציין בעצם מה היה קורה אילו בשני הסעיפים האלה היינו מכוילים לפי הממוצעים הארציים, אם לפי שני הסעיפים האלה מחויבים בפנסיה התקציבית ובפירעון המלוות, היה בעצם לעירייה עוד 12.3 מיליון ש"ח, שהיתה יכולה לתת עוד שירות לתושב, שכרגע-

עו"ד הדר מימון: אפשר להגיד כמה מילים לגבי העניין הזה?

מר גל לניאדו: אני מציין כאן את נושא סבסוד חינוך ורווחה שאתם יודעים את זה, שאנחנו יחסית מסבסדים חינוך ורווחה בכל השנים האחרונות. המון, הרבה מעבר לממוצעים הארציים.

גב' דורית חגי: אני יכולה לקבל בבקשה את הפירוט? אפילו לא עכשיו, של ה-38% של מה שמשקיעים בחינוך ואת ה-38.4% של הרווחה?

מר גל לניאדו: בוודאי, יש בתקציב העירייה המפורט כפי שאתם בעצם מאשרים אותו, אישרנו אותו פה בתחילת שנה, מופיעים ממש ברמת סעיפים, עם הסברים ליד כל סעיף, ואני יכול להעביר לך את זה, זה דבר שהוא קיים.

גב' דורית חגי: אני אשמח. בסדר.

מר גל לניאדו: ממש באיזו רמה, תגבור לימודי, סייעות, לפי בתי ספר, סייעות גני ילדים, לפי פרקים, הכל.

גב' דורית חגי: אז תרשום לך להעביר לי.

מר משה לוי: אם מדברים על חינוך, אז שתדעי לך שמספר המשרות ב-2013, היה 119.

גב' דורית חגי: של מה?

מר משה לוי: של (לא ברור) בנושא חינוך.

גב' דורית חגי: מה חינוך?

מר משה לוי: חינוך. ספר המשרות סך הכל בנושא החינוך.

גב' דורית חגי: מה, מה חינוך?

מר משה לוי: מורים, לא מורים, סייעות.

גב' דורית חגי: תצלם תעביר לי, אני אקרא את זה.

מר משה לוי: מה לצלם לך?

גב' דורית חגי: את הדו"ח.

מר משה לוי: זה דו"ח אחר.

גב' דורית חגי: נו, אז מה? אני רוצה לדעת.

מר משה לוי: מספר המשרות שהעירייה שילמה בנושא החינוך, היה אז 119 (לא ברור) תביני, גידול של 31%.

גב' דורית חגי: אני מאמינה, אני רוצה רק לראות איך ומה.

מר משה לוי: שתביני שמבחינת הוצאה, גדלנו ב-30% ביחס ל-2013. מבחינת ההישגים, זה אני לא יכול להגיד.

(מדברים ביחד)

עו"ד הדר מימון: אני רוצה לחזור לבסיס, למשוואה עם נעלם אחד. אנחנו ביקשנו לפני כמה שבועות טובים דיון מיוחד בנושא החינוך, ואני לא מבין למה אנחנו לא מקבלים דיון אלמנטארי שכזה, שהוא הראשון במעלה בכל מצע של בחירות, והייתי בטוח שאת תקפצי על העניין הזה כמוצאת שלל רב. אני רואה שהנושא הזה של החינוך, משום מה, כל הזמן מנסים להעלים אותו ולא לקיים עליו דיון רציני. הדבר הזה הוא נכון שבעתיים לאור הצטרפותה של הגב' דורית חגי, אשת חינוך מן המעלה הראשונה, לקבוצת חברי המועצה. והייתי מצפה שאנחנו נקיים באמת דיון רציני בנושא הזה של החינוך.

עו"ד יעלה מקליס: רשמנו בפנינו.

עו"ד הדר מימון: אנחנו הגשנו בקשה שלא מן המניין לדון בנושא הזה. אני לא מבין למה ההתנהלות הבלתי חוקית הזאת, שלא לדון בנושא הזה.

עו"ד יעלה מקליס: מספיק, נו, אנחנו זוכרים היטב איך משכתם את הזמן בישיבה.

עו"ד הדר מימון: מה זה קשור?

עו"ד יעלה מקליס: אבל בוא נחזור לדו"ח הכספי. אני מבקשת, משה, אתה רוצה להוסיף משהו על מה שכתבת?

מר משה לוי: לא.

עו"ד הדר מימון: אני מצר על כך, שגם החומר לא נשלח, והיו צריכים לדון על (לא ברור).

מר משה לוי: אני רוצה להדגיש, שאחד הדברים הנכונים והטובים שעשינו בשנה האחרונה, זה שהחזרנו את הלוואות הביוב, ה-12 מיליון, החלטה שהתקבלה ב-

גב' דורית חגי: הוא אמר את זה.

מר משה לוי: בוועדת כספים והובאה למועצת העיר, ומועצת העיר אישרה אותה. בזכות זה בעצם היום אנחנו במצב טוב מאוד, גם הניהול, איך זה נקרא-

עו"ד יעלה מקליס: אני רוצה.

עו"ד הדר מימון: את רוצה לשבח את ועדת הכספים על כל חבריה, והחלטות האמיצות.

עו"ד יעלה מקליס: אל ת (לא ברור)

מר משה לוי: רשות איתנה התקבל בזכות זה שאין לנו חובות. יש לנו רק את האג"ח כרגע.

מר גל לניאדו: סך ההלוואות יורד מתחת לסף מסוים. הפירעון המוקדם של אותן הלוואות, הביא אותנו שעמדנו בקריטריון האחרון שמנע מאתנו קבלת רשות איתנה לפני זה.

מר משה לוי: ובעצם אני עוזב את ועדת כספים בסוף הקדנציה הזו, אני לא יודע מה הלאה, במצב-

גב' דורית חגי: נהדר.

מר משה לוי: מעולה מבחינה כספית. רק צריך לשמור שעד הבחירות הדברים לא ייעלמו.

עו"ד הדר מימון: לא, לא, משה, אבל השאלה היא אם היו לוקחים את ההלוואה-

עו"ד יעלה מקליס: הדר, לא נתתי לך את זכות דיבור.

עו"ד הדר מימון: זו הלוואה שרצית לקחת. משה, אם היינו לוקחים את ההלוואה, זה היה (לא ברור)? נו, אז תגיד לה, מה.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, אני רוצה לציין כמה נקודות מאוד חשובות בדו"ח הכספי. אנחנו רואים שההכנסות גדלו מ-2014, שעמדו על 141 מיליון ש"ח, ל-172 מיליון ש"ח, גידול של 22% בהכנסות. בעוד החובות ירדו מ-129.6 ל-81.6, מה שמספר את האיתנות הכספית של העירייה, ומגדיל בהרבה את הנטו.

עו"ד הדר מימון: אז למה רצית לקחת הלוואות?

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אתה יודע את התשובה היטב, אז בוא, אל תיתמם. מזומן בבנקים, היה לנו בתחילת 2014, 86 מיליון ש"ח, היום אנחנו עומדים על 96.7 מיליון ש"ח. המצב של ההכנסות בארנונה גם הוא גדל מ-99.4 מיליון ש"ח ל-109 מיליון ש"ח. ועשינו את זה, ועל זה גאוותנו הגדולה, תוך גידול מאוד משמעותי בהשקעה בחינוך, בשירותים חברתיים ובכלל. הגדלנו את ה-

מר משה לוי: אבל זה לא כתוב בדו"ח. הגעת ל-104, והדו"ח היה 93.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, למה אתה מפריע לי?

עו"ד הדר מימון: לא, זה דו"ח שלה פרטי.

עו"ד יעלה מקליס: יו"ר ועדת כספים, למה אתה מפריע לי? אני לא הפרעתי לך.

עו"ד הדר מימון: זה עכשיו נאום פוליטי. תן לה.

עו"ד יעלה מקליס: הגדלנו את ההוצאות.

עו"ד הדר מימון: מה?

עו"ד יעלה מקליס: ההשקעה בתושב בחינוך ב-25%, בסך הכל הגדלנו את ההשקעה בתושב ב-20% במשך התקופה, ויש בהחלט על מה להתגאות.

עו"ד הדר מימון: זה כבר לא מהדו"ח.

עו"ד יעלה מקליס: זה הכל מהדו"ח.

עו"ד הדר מימון: איפה זה כתוב? תגידי, מאיפה את מביאה את זה? השקעה בתושב? מה זה השקעה בתושב? מאיפה הבאת את זה?

עו"ד יעלה מקליס: הניתוח הכלכלי, הטבלה בתחילת ה (לא ברור)

עו"ד הדר מימון: תגידי, את רצינית?

מר אמנון סעד: רוני, יש משהו באישור שצריך 8 חברי מועצת עיר?

עו"ד יעלה מקליס: אולי זה קשה כי זה לא (לא ברור) מה שאתם אומרים.

מר אמנון סעד: אני לא רוצה לשמוע חוגי בית. שתעלה את זה להצבעה וזהו.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: הכל כתוב.

מר אמנון סעד: דיווח, אז תדווחו על זה, אני רוצה ללכת, די.

עו"ד יעלה מקליס: הנושא של החינוך (לא ברור) בסוף.

עו"ד הדר מימון: איזו טבלה? יעלה, זה לא חוג בית פה.

מר אמנון סעד: תוציאי טבלה לתושב.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אתה דיברת על מה קודם? בוא, הדר, תעשה לי טובה. כשאתה תתעסק בדברים שלך ובנושאים לסדר היום, אז אנחנו גם נקפיד על הנושאים לסדר היום.

עו"ד הדר מימון: אין פה השקעה בתושב, בחייך.

עו"ד יעלה מקליס: אני חושבת שזה חלק מהדו"ח הכספי, זה חלק מהנתונים.

עו"ד הדר מימון: איך?

עו"ד יעלה מקליס: תמצא את זה פה, תקרא.

עו"ד הדר מימון: תראי לי את זה, נו.

עו"ד יעלה מקליס: תסתכל בטבלה.

עו"ד הדר מימון: תראי לי. איפה כתוב השקעה בתושב.

עו"ד יעלה מקליס: תסתכל בדו"ח הכספי המלא, תקרא אותו ותבין אותו ואז תראה. אני בוועדת כספים, לא ראיתי השקעה בתושב. אז תחלק את ההוצאות במספר התושבים.

עו"ד הדר מימון: יעלה, תעזבי את הבחירות, תשאירי את זה לחוגי בית. אין את זה בדו"ח. תעזבי את זה.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, זה הכל נתונים מהדו"ח. דורית, זה הכל כתוב בדו"ח, וזה הכל נתונים, אני אראה לך. אני יודעת שזה קשה לשמוע, אבל אני רוצה לפרגן.

מר אמנון סעד: מה קשה לשמוע? מה קשה? די, נו באמת.

עו"ד יעלה מקליס: אני רוצה לפרגן לגזבר העירייה ולכל המערכת הכלכלית של העירייה, כולל ועדת הכספים על כל חבריה, ועל מנכ"לית העירייה, על העבודה המצוינת שאתם עושים, ועל החיזוק של איתנות העירייה, ועל ההישג האדיר של רשות איתנה. תודה רבה.

עו"ד הדר מימון: וליו"ר ועדת הכספים, ולוועדת הכספים שעמלים קשה.

עו"ד יעלה מקליס: אבל הדר, תקשיב, אתה אפילו לא מקשיב למה שאומרים לך. אתה חייב, כל כך נחוש להגיד את דעתך (לא ברור)

עו"ד הדר מימון: אם אמרת "ועדת כספים", אני מתנצל.

עו"ד יעלה מקליס: יפה, אז תבקש סליחה.

עו"ד הדר מימון: חזרתי בי.

עו"ד יעלה מקליס: אוקיי, תודה רבה. טוב, הצעת החלטה: מועצת העיר קיבלה דיווח על הדוח הכספי הרבעוני ל 31.12.2017. מה זה ההחלטה הזאת?

עו"ד הדר מימון: 2017?

מר גל לניאדו: לא, אין החלטה.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, אני מקריאה את הצעת ההחלטה. זה רק דיווח.

סעיף מס' 3 - אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו עוברים לאישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות. יש לכם רשימה בטבלה שצורפה כנספח 1, על מחיקת החובות. יש פה מחיקת חובות על פי נוהל ועדת הנחות. וחוות דעת משפטית עם המלצה למחיקה.

מר גל לניאדו: הכל עבר את כל האינסטנציות, כולל חוות דעת עו"ד.

עו"ד רוני חלמיש: בראשות יו"ר הוועדה.

מר גל לניאדו: ועדת נזקק בראשות אמנון.

עו"ד יעלה מקליס: זה עבר את ועדת הנזקק ועבר את כל ההליכים, והתקבלה חוות דעת משפטית.

מר גל לניאדו: וחוות דעת עו"ד שמתפל בתיק.

עו"ד יעלה מקליס: כן, הצעת החלטה - מועצת העיר מאשרת מחיקת חובות המפורטים בטבלה המצורפת, ומסומנת נספח 1. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

עו"ד הדר מימון: אני לא ראיתי.

עו"ד יעלה מקליס: הכל נמצא בחומר.

עו"ד הדר מימון: איפה הטבלה?

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, מחיקת החובות המפורטים בטבלה המצ"ב המסומנת כנספח מס' 1.

סעיף מס' 4 - אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

עו"ד יעלה מקליס: אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338. מועצת העיר מאשרת מחיקת חובות המפורטים בטבלה המצורפת המסומנת כנספח 2. מי בעד?

עו"ד הדר מימון: זה רשימה שמית או מה זה?

עו"ד יעלה מקליס: כן, ללא פרטים מזהים. אמנון, אתה רוצה להוסיף משהו?

מר אמנון סעד: לא יודע, העליתם את זה ישר להצבעה, אז אני הצבעתי. למה צריך לדבר אחרי שהצבענו?

עו"ד יעלה מקליס: לא, הצבענו על הראשון.

מר אמנון סעד: את היית צריכה מראש (לא ברור) אבל מכיוון שכבר העליתי את זה להצבעה, אני לא רוצה לדבר אחרי שהצבעתי.

עו"ד יעלה מקליס: יש פה טבלה של אנשים שהתבקשה לגביהם מחיקת חובות והסדר חובות, עברו את כל ההליכים של העירייה. ולכן, לגבי נספח 2, מי בעד?

גב' דורית חגי: רק דקה, מי עכשיו בוועדה?

מר אמנון סעד: אני יו"ר הוועדה.

עו"ד יעלה מקליס: אמנון הוא יו"ר הוועדה.

גב' דורית חגי: אפשר שתספר כמה מילים? כי ראיתי שמחקו פה.

מר אמנון סעד: אני אגיד לך. מה שמדובר פה בעצם, זו יוזמה של מחלקת הגבייה. זו לא יוזמה של פוליטיקאים.

גב' דורית חגי: לא, אני לא באתי-

מר אמנון סעד: לא, אני לא אמרתי שאמרת, אני רק אומר לך. יש פה חובות. מה שמדברים, רוב החובות התחילו בשנות ה-90, אצל שני ראשי עיר מאוד מהוללים פה. חלקם זה נמשך עד 2011, עד 2013, אבל חובות של 20 שנה, 15, 18. בעיקר כל מיני חברות שנסגרו. הגבייה וישי הוציאו את זה לחקירה לנסות, אולי גם אפשר לעשות הרמת מסך, את יודעת, שאם מישהו ברח (לא ברור) כמו שעשו פעם עם שפירא. לא מצאו נכסים, לא מצאו כספים, לא מצאו כלום. עברו את כל החקירה והגיע הזמן למחוק את זה מספרי העירייה, זה אחד. שנית, פקודה 338 לפקודת העיריות, אומרת שאפשר למחוק חוב, ותושבים, דיירים שאינם מחזיקים בשום נכס, שהנכס לא שלהם, אם ב-3 שנים האחרונות הם שילמו, עשו הוראת קבע והם עדיין משלמים הכל. אז הם הכניסו אותם למן מסגרת כזאת שהם סוף סוף התחילו לשלם את השוטף. שילמו 3 שנים אחורה, כי הם רואים שיש באופק איזשהו אור. אז אין הרבה כאלה. יש גם 339, שזה הסכמי פשרה שנעשו פה במשך השנתיים-שלוש האחרונות. גם אותו דבר, החוק אומר שאם אתה מצליח להביא 51% מהחוב, ומדובר על כסף שהתיישן כמובן וכו', אז אנחנו יכולים לאשר מחיקה וזה גם-

גב' דורית חגי: והאנשים האלה ממשיכים אבל לשלם?

מר אמנון סעד: ממשיכים לשלם, אבל לכל אלה אין נכסים למי שמחקנו. אין נכס, אי אפשר. לא כסף בבנק, לא זה, לא כלום. יש חקירה של עורכי דין.

עו"ד רוני חלמיש: (לא ברור) חוות דעת משפטית.

מר גל לניאדו: (לא ברור) חוות דעת.

מר אמנון סעד: אבל אני לא ביקשתי עזרה משניכם. אתם ביקשתם שאני אדבר.

מר גל לניאדו: נכון, נכון.

מר אמנון סעד: אז יש חקירה, גם של עורכי דין וגם חקירה כלכלית של חוקר, וזה הובא אלינו, ואנחנו מאשרים את זה.

גב' דורית חגי: טוב, זה מניח את דעתי.

מר אמנון סעד: אין איזה משהו פה, משנות ה-90.

עו"ד יעלה מקליס: סיימת, אמנון?

מר אמנון סעד: כן.

עו"ד יעלה מקליס: אני אקריא פעם אחת את כל המלל, ואז אולי זה גם יסכם את מה שאמר אמנון. מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות המפורטים ברשימה המצורפת (ארנונה, ביוב ומים) לפי סעיף 338 / 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש). ועדת ההנחות של העירייה דנה בחובות אלה בישיבתה מיום 30.4.18 והמליצה למחקם, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס למחיקת חובות ובהתאם לכללים שנקבעו על ידי מועצת העיר למצוי הליכי גבייה. בעבר הסמכות למחיקת חובות הייתה נתונה למשרד הפנים. לאחר הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות. העירייה פעלה כנגד כל הנישומים ש"חובותיהם מפורטים בטבלה המצ"ב בהליכי גבייה המתוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו מוצו הליכי הגבייה ונקיטה בהליכי גבייה נוספים לא צפויים להניב תועלת כלשהי לעירייה. לכל המקרים נערכה על פי נוהל ועדת ההנחות, חקירה כלכלית וניתנה חוות דעת משפטית עם המלצה למחיקה על ידי עורך/ת הדין שטיפל/ה בתיק הגבייה. אז אישרנו את נספח 1. אני מעלה הצעת החלטה לאשר מחיקת חובות כמפורט בנספח 2. מי בעד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, מחיקת החובות המפורטים בטבלה המצ"ב המסומנת כנספח מס' 2.

סעיף מס' 5 - אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

עו"ד יעלה מקליס: אותו דבר לגבי נספח 3, זה הסכמי פשרה לפי סעיף 339, עיקרון דומה. מועצת העיר מאשרת מחיקת החובות המפורטים בטבלה המצורפת המסומנת כנספח מס' 3, ולא כמו שכתוב בהצעת ההחלטה. פה אחד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, מחיקת החובות המפורטים בטבלה המצ"ב המסומנת כנספח מס' 3.

סעיף מס' 6 - אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

עו"ד יעלה מקליס: ואני עוברת לסעיף 6, אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339, שוב, לפי אותו עיקרון. הצעת ההחלטה, מועצת העיר מאשרת מחיקת החובות המפורטים בטבלה המצורפת המסומנת כנספח 4. פה אחד?

הצבעה: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, מחיקת החובות המפורטים בטבלה המצ"ב המסומנת כנספח מס' 4.

(מדברים ביחד)

עו"ד הדר מימון: אז מתי אנחנו קובעים דיון בנושא החינוך?

גב' דורית חגי: מתי יהיה דיון בנושא חינוך? גם אני רוצה להתכונן.

- עו"ד יעלה מקליס:** אנחנו נקבע אותו, אנחנו נודיע לכם.
- עו"ד הדר מימון:** זה דיון המשך בנושא שלנו? אנחנו רוצים גם את הדיון בנושא המוזיאון היישובי בטננבאום, יעלה.
- עו"ד יעלה מקליס:** בסדר, אמרתי שנודיע לכם.
- עו"ד הדר מימון:** מתי?
- גב' דורית חגי:** תודיעו לנו.
- עו"ד הדר מימון:** זה היה אמור להיות תוך 7 ימים. מה הסיפור?
- עו"ד יעלה מקליס:** לא הספקנו.
- גב' שירה דקל כץ:** קודם כל, אתה יודע, אנחנו התכוננו, הכנו, כל הצוות היה פה.
- גב' דורית חגי:** לא, אתם עשיתם את זה ביום אחר.
- גב' שירה דקל כץ:** לא, דורית.
- גב' דורית חגי:** בישיבת ועדת חינוך.
- עו"ד יעלה מקליס:** לא, לא. אנחנו התכוננו לישיבת מועצה, והיתה פה ישיבה מאוד סוערת. בזבזו את הזמן ודיברו ודיברו ודיברו.
- עו"ד הדר מימון:** תגידי, זה לא היה עכשיו (לא ברור)?
- גב' שירה דקל כץ:** די, הדר. בשונות-
- עו"ד יעלה מקליס:** די, די. אני סוגרת את הישיבה.
- גב' דורית חגי:** לא, שירה, לא בשונות. בבקשה לא בשונות.
- גב' שירה דקל כץ:** לא, לא, זה לא בשונות.
- עו"ד יעלה מקליס:** לא, דורית, זה לא היה בשונות.
- גב' שירה דקל כץ:** זו תהיה ישיבה בפני עצמה.
- עו"ד הדר מימון:** תגידי כדי שנוכל להביא את התושבים.

הישיבה ננעלה בשעה 20:35.


יעלה מקליס
ראש העיר


שירה דקל כץ
מנכ"ל העירייה